

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 517/2014
af 16. april 2014
om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge den fjerde vurderingsrapport fra Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (»IPCC«) under FN's rammekonvention om klimaændringer (»klimakonventionen«), som Unionen er part i ⁽³⁾, vil de udviklede lande på grundlag af de eksisterende videnskabelige data skulle reducere drivhusgasemissionerne med 80 % til 95 % i forhold til 1990-niveauet frem til 2050 for at begrænse de globale klimaændringer til en temperaturstigning på 2 °C og dermed undgå uønskede klimakonsekvenser.
- (2) For at nå dette mål vedtog Kommissionen en køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050, som Rådet noterede sig i dets konklusioner af 17. maj 2011, og som blev støttet af Europa-Parlamentet i dets beslutning af 15. marts 2012. I køreplanen fastlagde Kommissionen en omkostningseffektiv metode til at opnå de fornødne samlede emissionsreduktioner i Unionen frem til 2050. Køreplanen fastlægger de nødvendige sektorbidrag på seks områder. Andre emissioner end CO₂, herunder fluorholdige drivhusgasser, men undtagen andre emissioner end CO₂ fra landbruget, bør i forhold til 1990-niveauet reduceres med 72 % til 73 % frem til 2030 og med 70 % til 78 % frem til 2050. Hvis 2005 benyttes som referenceår, er det nødvendigt at reducere andre emissioner end CO₂, undtagen fra landbruget, med 60 % til 61 % frem til 2030. Emissionerne af fluorholdige drivhusgasser blev anslået til 90 mio. ton CO₂-ækvivalenter i 2005. En reduktion på 60 % betyder, at emissionerne skal reduceres til tilnærmelsesvis 35 mio. ton CO₂-ækvivalenter frem til 2030. Da emissionerne anslås til 104 mio. ton CO₂-ækvivalenter i 2030 ved fuld anvendelse af den gældende EU-lovgivning, er det nødvendigt med en yderligere reduktion på tilnærmelsesvis 70 mio. ton CO₂-ækvivalenter.
- (3) I Kommissionens beretning af 26. september 2011 om anvendelsen, virkningen og tilstrækkeligheden af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 ⁽⁴⁾ konkluderes det, at de aktuelle indeslutningsforanstaltninger, hvis de anvendes fuldt ud, har potentiale til at reducere emissionerne af fluorholdige drivhusgasser. Disse foranstaltninger bør derfor opretholdes og præciseres på grundlag af de erfaringer, der er gjort ved gennemførelsen. Visse foranstaltninger bør også udvides til at omfatte andre apparater, hvor der anvendes betydelige mængder af fluorholdige drivhusgasser, f.eks. kølelastbiler og kølepåhængskøretøjer dertil. Forpligtelsen til at etablere og føre journaler over anlæg eller udstyr, der indeholder sådanne gasser, bør også omfatte elektriske koblingsanlæg. Da indeslutningsforanstaltninger ved bortskaffelse af produkter og anlæg eller udstyr indeholdende fluorholdige drivhusgasser har stor betydning, bør medlemsstaterne tage hensyn til værdien af producentansvarsordninger og opfordre til oprettelse heraf på baggrund af eksisterende bedste praksis.
- (4) I denne beretning konkluderes det også, at der kan gøres mere for at reducere emissionerne af fluorholdige drivhusgasser i Unionen, navnlig ved at undgå at anvende sådanne gasser, når der findes sikre og energieffektive alternative teknologier med ingen eller en mindre indvirkning på klimaet. En nedgang på op til tredjedele i emissionerne i 2010 frem til 2030 er omkostningseffektiv, fordi der findes dokumenterede og afprøvede og virksomme alternativer i mange sektorer.

⁽¹⁾ EUT C 271 af 19.9.2013, s. 138.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2014.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 94/69/EF af 15. december 1993 om indgåelse af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af 17. maj 2006 om visse fluorholdige drivhusgasser (EUT L 161 af 14.6.2006, s. 1).

- (5) I Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2011 om en samlet tilgang til ikke-CO₂-klimarelevante menneskeskabte udledninger glæder det sig over Unionens tilsagn om at støtte tiltag for hydrofluorcarboner under Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget («Montrealprotokollen») som et fremragende eksempel på en ikkemærkedsbaseret tilgang til at reducere drivhusgasemissionerne. I beslutningen opfordres der også indtrængende til at undersøge mulighederne for at fremme en øjeblikkelig nedtrapning af hydrofluorcarboner på internationalt plan ved hjælp af Montrealprotokollen.
- (6) For at fremme brugen af teknologier med ingen eller en mindre indvirkning på klimaet bør uddannelsen af fysiske personer, der udfører aktiviteter i forbindelse med fluorholdige drivhusgasser, omfatte oplysninger om teknologier, der kan erstatte og mindske anvendelsen af fluorholdige drivhusgasser. Da visse alternativer til fluorholdige drivhusgasser, der anvendes i produkter og anlæg eller udstyr for at erstatte og mindske anvendelsen af fluorholdige drivhusgasser, kan være giftige, letantændelige eller under højt tryk, bør Kommissionen undersøge eksisterende EU-lovgivning, der omfatter uddannelse af fysiske personer i sikker håndtering af alternative kølemidler og bør, hvis det er relevant, forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag om ændring af den relevante EU-lovgivning.
- (7) Autorisations- og uddannelsesprogrammer bør oprettes eller tilpasses under hensyntagen til de programmer, der er oprettet i henhold til forordning (EF) nr. 842/2006, og kan integreres i erhvervsuddannelsessystemerne.
- (8) For at sikre sammenhængen med overvågnings- og indberetningskravene i henhold til klimakonventionen og med beslutning 4/CMP.7 fra partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen til klimakonventionen, vedtaget på den syvende partskonference afholdt i Durban den 11. december 2011, bør de globale opvarmningspotentialer («GWP'er») beregnes på grundlag af det globale opvarmningspotentiale for et kilogram gas over en periode på 100 år set i forhold til et kilogram CO₂. Beregningen bør så vidt muligt baseres på den fjerde vurderingsrapport vedtaget af IPCC.
- (9) Effektiv overvågning af emissioner af fluorholdige drivhusgasser er af afgørende betydning for at følge fremskridtene i retning af opfyldelse af emissionsreduktionsmålene og for at vurdere virkningerne af denne forordning. Anvendelsen af konsekvente data af høj kvalitet er af afgørende betydning for at sikre kvaliteten af indberetningen af emissioner af fluorholdige drivhusgasser. Medlemsstaternes indførelse af indberetningssystemer for emissioner af fluorholdige drivhusgasser vil sikre overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013⁽¹⁾. Data om lækage af fluorholdige drivhusgasser fra udstyr, der indsamles af virksomheder i henhold til nærværende forordning, kan i væsentlig grad forbedre disse emissionsindberetningssystemer. På den måde bør det være muligt at tjekke, om de data, der anvendes til at aflede emissioner, er konsekvente, og at forbedre tilnærmelser baseret på beregninger og dermed danne grundlag for en bedre vurdering af emissioner af fluorholdige drivhusgasser i de nationale drivhusgasopgørelser.
- (10) I betragtning af, at der findes egnede alternativer, bør det aktuelle forbud mod anvendelse af svovlhexafluorid til magnesiumstøbning og genanvendelse af magnesiumstøbelegninger udvides til at omfatte anlæg, der anvender mindre end 850 kg svovlhexafluorid pr. år. Tilsvarende bør det med en passende overgangsperiode forbydes at anvende kølemidler med et meget højt globalt opvarmningspotentiale på 2 500 eller derover til servicering eller vedligeholdelse af køleanlæg eller udstyr med en fyldningsstørrelse på 40 ton CO₂-ækvivalenter eller derover.
- (11) Der bør indføres forbud mod markedsføring af nye anlæg eller nyt udstyr til køling, luftkonditionering og brandsikring, der indeholder, eller hvis funktion er afhængig af, specifikke fluorholdige drivhusgasser, når der findes egnede alternativer til anvendelsen af disse stoffer. Når der ikke findes alternativer, eller disse ikke kan anvendes af tekniske eller sikkerhedsmæssige grunde, eller brugen af disse alternativer ville medføre urimeligt store udgifter, bør Kommissionen kunne give tilladelse til en undtagelse, således at sådanne produkter og anlæg eller sådant udstyr kan markedsføres i en tidsbegrænset periode. På baggrund af fremtidig teknisk udvikling bør Kommissionen yderligere vurdere forbud mod markedsføring af nye anlæg eller nyt udstyr til sekundære mellem-spændingskoblingsanlæg og nye små, todelte luftkonditioneringsanlæg (splitanlæg).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

- (12) Anlæg eller udstyr, som indeholder fluorholdige drivhusgasser, bør tillades markedsført, hvis de samlede drivhusgasemissioner fra dette anlæg eller udstyr i hele livscyklussen under hensyntagen til lækage- og genvindingsrater er lavere end emissionerne fra ækvivalente anlæg eller ækvivalent udstyr uden fluorholdige drivhusgasser, for hvilke det maksimalt tilladte energiforbrug er fastsat i de relevante gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF⁽¹⁾. Regelmæssig og rettidig revision af disse gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med nævnte direktiv vil bidrage til at sikre, at disse gennemførelsesforanstaltninger fortsat er effektive og hensigtsmæssige.
- (13) En gradvis reduktion af mængden af hydrofluorcarboner, der kan markedsføres, er blevet identificeret som den mest effektive og omkostningseffektive måde at reducere emissionerne af disse stoffer på langt sigt.
- (14) Med henblik på gradvis at reducere mængden af hydrofluorcarboner, der kan markedsføres i Unionen, bør Kommissionen tildele markedsføringskvoter til individuelle producenter og importører på en sådan måde, at den samlede kvantitative begrænsning for markedsføringen af hydrofluorcarboner ikke overskrides. For at beskytte integriteten af den gradvise reduktion af mængden af hydrofluorcarboner, der kan markedsføres, bør der i Unionens kvotesystem tages hensyn til hydrofluorcarboner, der er indeholdt i anlæg eller udstyr. Såfremt hydrofluorcarbonerne i anlægget eller udstyret ikke er blevet markedsført forud for påfyldningen af anlægget eller udstyret, bør der kræves en overensstemmelseserklæring som dokumentation for, at der er taget hensyn til disse hydrofluorcarboner i Unionens kvotesystem.
- (15) Beregningen af referenceværdierne og tildelingen af kvoter til individuelle producenter og importører bør i starten baseres på de mængder hydrofluorcarboner, som de indberettede som markedsført i referenceperioden fra 2009 til 2012. For ikke at udelukke små virksomheder bør 11 procent af den samlede kvantitative begrænsning dog forbeholdes importører og producenter, der ikke har markedsført mere end ét ton fluorholdige drivhusgasser i referenceperioden.
- (16) Kommissionen bør gennem en regelmæssig genberegning af referenceværdierne og kvoterne sikre, at virksomheder kan fortsætte deres aktiviteter på grundlag af de gennemsnitlige mængder, de har markedsført i de seneste år.
- (17) Produktionsprocessen for visse fluorholdige gasser kan medføre betydelige emissioner af andre fluorholdige drivhusgasser produceret som biprodukter. Markedsføring af fluorholdige drivhusgasser bør ske på betingelse af, at sådanne biproduktmissioner destrueres eller genvindes med henblik på efterfølgende anvendelse.
- (18) Kommissionen bør sikre, at der findes et centralt elektronisk register til forvaltning af kvoterne for markedsføring af hydrofluorcarboner, herunder indberetning af markedsførte anlæg eller markedsført udstyr, navnlig når anlægget eller udstyret på forhånd er påfyldt hydrofluorcarboner, som ikke var markedsført inden påfyldningen, og som derfor kræver kontrol, ved en overensstemmelseserklæring og efterfølgende tredjepartskontrol, af, at der i Unionens kvotesystem er taget hensyn til mængderne af hydrofluorcarboner.
- (19) For at opretholde fleksibiliteten på markedet for hydrofluorcarboner i bulk bør det være muligt at overdrage kvoter tildelt på grundlag af referenceværdier til en anden producent eller importør i Unionen eller til en anden producent eller importør, som er repræsenteret i Unionen af en enerepræsentant.
- (20) For at gøre det muligt at overvåge denne forordnings effektivitet bør de nuværende indberetningsforpligtelser udvides til også at omfatte andre fluorholdige stoffer, der har et betydeligt GWP eller formentlig vil erstatte de fluorholdige drivhusgasser, der er opført i bilag I. Af samme årsag bør destruktion af fluorholdige drivhusgasser og import til Unionen af sådanne gasser i produkter og anlæg eller udstyr også indberettes. Der bør fastsættes bagatelgrænser for at undgå administrative byrder, som ikke står i rimeligt forhold til målet, navnlig for små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder.
- (21) Kommissionen bør løbende overvåge virkningerne af reduktionen af mængden af hydrofluorcarboner, der kan markedsføres, herunder reduktionens virkning for udbuddet af udstyr, når anvendelsen af hydrofluorcarboner ville give lavere livscyklusemissioner, end hvis der blev anvendt en alternativ teknologi. Kommissionen bør senest ved

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

udgangen af 2020 udarbejde en rapport om tilgængeligheden af hydrofluorcarboner på EU-markedet. Kommissionen bør foretage en omfattende revision senest ved udgangen af 2022 med henblik på en rettidig tilpasning af bestemmelserne i denne forordning på baggrund af dens gennemførelse og nye udviklinger samt internationale forpligtelser og med henblik på at foreslå yderligere reduktionsforanstaltninger, hvis det er relevant.

- (22) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) For at ændre visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«). Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (24) Da denne forordning er vedtaget i henhold til artikel 192, stk. 1, i TEUF er den ikke til hinder for, at den enkelte medlemsstat opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med TEUF. I henhold til artikel 193 i TEUF skal medlemsstaterne meddele Kommissionen alle sådanne foranstaltninger.
- (25) Denne forordning ændrer og supplerer genstanden for forordning (EF) nr. 842/2006, som derfor bør ophæves. For at sikre en problemfri overgang fra den gamle ordning til den nye ordning er det imidlertid hensigtsmæssigt, at Kommissionens forordning (EF) nr. 1493/2007 ⁽²⁾, (EF) nr. 1494/2007 ⁽³⁾, (EF) nr. 1497/2007 ⁽⁴⁾, (EF) nr. 1516/2007 ⁽⁵⁾, (EF) nr. 303/2008 ⁽⁶⁾, (EF) nr. 304/2008 ⁽⁷⁾, (EF) nr. 305/2008 ⁽⁸⁾, (EF) nr. 306/2008 ⁽⁹⁾, (EF) nr. 307/2008 ⁽¹⁰⁾ og (EF) nr. 308/2008 ⁽¹¹⁾ fortsat gælder og finder anvendelse, medmindre og indtil de ophæves ved delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der vedtages af Kommissionen i henhold til denne forordning.
- (26) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den grænseoverskridende karakter af de miljømæssige problemer, der behandles, og forordningens virkning på handel inden for Unionen og på eksternt handel bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1493/2007 af 17. december 2007 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af, hvordan indberetningen fra producenter, importører og eksportører af visse fluorholdige drivhusgasser skal udformes (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 7).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1494/2007 af 17. december 2007 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af mærkernes udformning og supplerende mærkningskrav, hvad angår produkter og udstyr, der indeholder fluorholdige drivhusgasser (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 25).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1497/2007 af 18. december 2007 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af standardlækagekontrolkrav til stationære brandsikringsystemer, der indeholder fluorholdige drivhusgasser (EUT L 333 af 19.12.2007, s. 4).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1516/2007 af 19. december 2007 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af standardlækagekontrolkrav til stationært køle-, luftkonditionerings- og varmepumpeudstyr, der indeholder visse fluorholdige drivhusgasser (EUT L 335 af 20.12.2007, s. 10).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 303/2008 af 2. april 2008 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af mindstekrav og betingelser for gensidig anerkendelse af certificering af virksomheder og personale vedrørende stationært køle-, luftkonditionerings- og varmepumpeudstyr, der indeholder visse fluorholdige drivhusgasser (EUT L 92 af 3.4.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 304/2008 af 2. april 2008 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af mindstekrav og betingelser for gensidig anerkendelse i forbindelse med autorisation af virksomheder og personale for så vidt angår stationære brandsikringsystemer og brandslukkere indeholdende visse fluorholdige drivhusgasser (EUT L 92 af 3.4.2008, s. 12).

⁽⁸⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 305/2008 af 2. april 2008 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af mindstekrav og betingelser for gensidig anerkendelse i forbindelse med autorisation af personale, som genvinder visse fluorholdige drivhusgasser fra højspændingsanlæg (EUT L 92 af 3.4.2008, s. 17).

⁽⁹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 306/2008 af 2. april 2008 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af mindstekrav og betingelser for gensidig anerkendelse i forbindelse med autorisation af personale, der genvinder visse opløsningsmidler, som er baseret på fluorholdige drivhusgasser, fra udstyr (EUT L 92 af 3.4.2008, s. 21).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 307/2008 af 2. april 2008 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af mindstekrav til uddannelsesprogrammer og betingelser for gensidig anerkendelse af uddannelsesbeviser for personale for så vidt angår luftkonditioneringsanlæg i visse motorkøretøjer, der indeholder visse fluorholdige drivhusgasser (EUT L 92 af 3.4.2008, s. 25).

⁽¹¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 308/2008 af 2. april 2008 om fastsættelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af formatet til meddelelse om medlemsstaternes uddannelses- og autorisationsprogrammer (EUT L 92 af 3.4.2008, s. 28).

overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Formålet med denne forordning er at beskytte miljøet ved at reducere emissionerne af fluorholdige drivhusgasser. Ved denne forordning fastsættes således:

- a) bestemmelser for indeslutning, anvendelse, genvinding og destruktion af fluorholdige drivhusgasser samt for ledsageforanstaltninger i tilknytning hertil
- b) betingelser for markedsføring af specifikke produkter og anlæg eller specifikt udstyr, der indeholder, eller hvis funktion er afhængig af, fluorholdige drivhusgasser,
- c) betingelser for specifikke anvendelser af fluorholdige drivhusgasser og
- d) kvantitative begrænsninger for markedsføring af hydrofluorcarboner.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »fluorholdige drivhusgasser«: hydrofluorcarboner, perfluorcarboner, svovlhexafluorid og andre drivhusgasser, der indeholder fluor, som opført i bilag I eller blandinger, der indeholder et af disse stoffer
- 2) »hydrofluorcarboner« eller »HFC'er«: stoffer, som er opført i del 1 i bilag I, eller blandinger, der indeholder et af disse stoffer
- 3) »perfluorcarboner« eller »PFC'er«: stoffer, som er opført i del 2 i bilag I, eller blandinger, der indeholder et af disse stoffer
- 4) »svovlhexafluorid« eller »SF₆«: stof, som er opført i del 3 i bilag I, eller blandinger, der indeholder dette stof
- 5) »blanding«: en væske, der består af to eller flere stoffer, hvoraf mindst et er et stof opført i bilag I eller bilag II
- 6) »globalt opvarmningspotentiale« eller »GWP«: en drivhusgas' klimaopvarmningspotentiale set i forhold til kuldioxid (CO₂) potentiale beregnet som opvarmningspotentialet af et kilogram drivhusgas over en periode på 100 år set i forhold til et kilogram CO₂ som fastsat i bilag I, II og IV, eller for så vidt angår blandinger beregnet i overensstemmelse med bilag IV
- 7) »ton(s) CO₂-ækvivalenter«: en mængde drivhusgasser udtrykt som produktet af drivhusgassernes vægt i ton og deres globale opvarmningspotentiale
- 8) »operatør«: den fysiske eller juridiske person, der har den faktiske kompetence til at træffe beslutninger om den tekniske funktion af de produkter og anlæg eller udstyr, der er omfattet af denne forordning; en medlemsstat kan i veldefinerede særlige situationer udpege ejeren som den, der er ansvarlig for operatørens forpligtelser
- 9) »anvendelse«: anvendelse af fluorholdige drivhusgasser i forbindelse med produktion, vedligeholdelse eller servicering, herunder genpåfyldning, af produkter og anlæg eller udstyr, eller i forbindelse med andre processer, der omhandles i denne forordning
- 10) »markedsføring«: første levering til eller tilrådighedsstillelse for tredjemand i Unionen mod eller uden betaling eller, hvis der er tale om en producent, anvendelse for egen regning; dette omfatter også toldmæssig overgang til fri omsætning i Unionen
- 11) »hermetisk lukkede anlæg eller hermetisk lukket udstyr«: anlæg eller udstyr, hvor alle dele, der indeholder fluorholdige drivhusgasser, er gjort tætte ved svejsning, lodning eller en tilsvarende fast forbindelse, som kan omfatte blokerede ventiler eller blokerede adgangspunkter, der muliggør korrekt reparation eller bortskaffelse, og som har en testet lækagerate på mindre end tre gram pr. år under et tryk på mindst en fjerdedel af det maksimalt tilladte tryk

- 12) »beholder«: et produkt, der primært er udformet til at transportere eller opbevare fluorholdige drivhusgasser
- 13) »beholder, som ikke kan genpåfyldes«: en beholder, som ikke kan genpåfyldes uden at blive tilpasset til formålet, eller som markedsføres, uden at der er truffet forholdsregler for, at den skal returneres til genpåfyldning
- 14) »genvinding«: indsamling og opbevaring af fluorholdige drivhusgasser fra produkter, herunder beholdere, og anlæg eller udstyr i forbindelse med vedligeholdelse eller servicering eller inden bortskaffelse af produkter, anlæg eller udstyr
- 15) »genanvendelse«: fornyet anvendelse af genvundne fluorholdige drivhusgasser efter en grundlæggende rensningsproces
- 16) »regenerering«: fornyet forarbejdning af genvundne fluorholdige drivhusgasser med henblik på at overholde en specificeret standard for et ubrugt stof, under hensyntagen til stoffets påtænkte anvendelse
- 17) »destruktion«: den proces, hvorved det hele eller det meste af en fluorholdig drivhusgas permanent omdannes eller nedbrydes til et eller flere stabile stoffer, som ikke er fluorholdige drivhusgasser
- 18) »nedlukning«: den proces, hvorved et produkt, anlæg eller udstyr, der indeholder fluorholdige drivhusgasser, standses endeligt og tages ud af drift eller anvendelse
- 19) »reparation«: retablering af produkter eller anlæg eller udstyr, som er beskadiget eller lækker, der indeholder, eller hvis funktion er afhængig af fluorholdige drivhusgasser, for så vidt angår en del, som indeholder eller er udformet til at indeholde sådanne gasser
- 20) »installering«: montering af to eller flere anlæg, udstyr eller kredsløb, der indeholder eller er udformet til at indeholde fluorholdige drivhusgasser, med det formål at montere et system på det sted, hvor det skal være i drift, som medfører samling af gasrør i et system for at slutte et kredsløb uanset behovet for at påfylde systemet efter montering
- 21) »vedligeholdelse eller servicering«: alle aktiviteter, undtagen genvinding, jf. artikel 8, og lækagekontrol, jf. artikel 4 og artikel 10, stk. 1, litra b), i denne forordning, som indebærer et brud i kredsløbene, der indeholder eller er udformet til at indeholde fluorholdige drivhusgasser, især forsyning af systemet med fluorholdige drivhusgasser, fjernelse af et eller flere kredsløb, anlæg eller udstyr, montering på ny af to eller flere kredsløb, anlæg eller udstyr og reparation af lækager
- 22) »ubrugt stof«: et stof, som ikke tidligere har været brugt
- 23) »stationær«: ikke normalt i bevægelse, når det er i anvendelse, herunder flytbare klimaanlæg til indendørs anvendelse
- 24) »mobil«: normalt i bevægelse, når det er i anvendelse
- 25) »enkomponentskum«: en skumsammensætning i en spraydåse i ureageret eller delvis reageret flydende form, som udvider sig og hærdes, når det forlader spraydåsen
- 26) »kølelastbil«: et motorkøretøj med en masse på over 3,5 ton, der først og fremmest er konstrueret og fremstillet til godstransport, og som er udstyret med en køleenhed
- 27) »kølepåhængskøretøj«: et køretøj, der er konstrueret og fremstillet til at blive trukket af en lastbil eller en traktor, som først og fremmest er beregnet til godstransport, og som er udstyret med en køleenhed
- 28) »teknisk spraydåse«: en spraydåse, der anvendes til vedligeholdelse, reparation, rengøring, prøvning, insektbekæmpelse og fremstilling af produkter og anlæg eller udstyr, installering af anlæg eller udstyr og til andre formål
- 29) »lækagedetektionssystem«: en kalibreret mekanisk, elektrisk eller elektronisk anordning til detektion af lækage af fluorholdige drivhusgasser, som ved detektion alarmerer operatøren
- 30) »virksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, som:
 - a) producerer, anvender, genvinder, indsamler, genanvender, regenererer eller destruerer fluorholdige drivhusgasser
 - b) importerer eller eksporterer fluorholdige drivhusgasser eller produkter og anlæg eller udstyr, der indeholder sådanne gasser
 - c) markedsfører fluorholdige drivhusgasser eller produkter og anlæg eller udstyr, der indeholder, eller hvis funktion er afhængig af sådanne gasser
 - d) installerer, servicerer, vedligeholder, reparerer eller nedlukker anlæg eller udstyr, der indeholder, eller hvis funktion er afhængig af fluorholdige drivhusgasser, eller kontrollerer sådanne anlæg eller sådant udstyr for lækage

- e) er operatør af anlæg eller udstyr, der indeholder eller hvis funktion er afhængig af fluorholdige drivhusgasser
- f) producerer, importerer, eksporterer, markedsfører eller destruerer gasser, som er opført i bilag II
- g) markedsfører produkter, anlæg eller udstyr, der indeholder gasser, som er opført i bilag II
- 31) »råvare«: alle fluorholdige drivhusgasser eller stoffer, der er opført i bilag II, og som omdannes kemisk i en proces, hvori dets oprindelige sammensætning ændres fuldstændig, og hvis emissioner er ubetydelige
- 32) »kommerciel brug«: anvendt til opbevaring, udstilling eller distribution af produkter til salg til slutbrugere i detailhandelen eller restaurationstjenester
- 33) »brandsikringsudstyr«: anlæg, udstyr og systemer, der bruges til brandforebyggelses- eller brandslukningsformål, herunder brandslukkere
- 34) »Rankinekredsproces med organisk medium(»organic Rankine cycle«): en kredsproces, der indeholder kondenserbar fluorholdig drivhusgas og omdanner varme fra en varmekilde til energi til produktion af elektrisk eller mekanisk energi
- 35) »forsvarsmateriel«: våben, ammunition eller krigsmateriel, der er bestemt specielt til militære formål, og som er nødvendige til beskyttelse af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser
- 36) »elektriske koblingsanlæg«: afbrydere og kombinationer deraf med tilhørende kontrol-, måle-, beskyttelses- og reguleringsudstyr samt samlede enheder af sådanne anordninger og sådant udstyr med tilhørende sammenkoblinger, tilbehør, indkapslinger og understøtninger beregnet til anvendelse i forbindelse med produktion, transport, distribution og omdannelse af elektrisk energi
- 37) »centralkølesystemer med multikompressor (parallelanlæg«: systemer med to eller flere kompressorer, der drives parallelt, og som er tilsluttet en eller flere almindelige kondensatorer og en række køleanordninger, såsom kølediske, kummefrysere, dybfrysere eller afkølede lagerrum
- 38) »primært kølemiddelkredsløb i kaskadesystemer«: det primære kredsløb i indirekte mellemtemperatursystemer, hvori en kombination af to eller flere separate kølekredsløb er forbundet i serier, således at det primære kredsløb absorberer kondensatorvarmen fra et sekundært kredsløb for mellemtemperaturen
- 39) »todelte luftkonditioneringsanlæg (splitanlæg«: systemer til luftkonditionering, der består af én udendørs enhed og én indendørs enhed, der er forbundet med rør med kølemiddel, og som skal installeres på anvendelsesstedet.

KAPITEL II

INDESLUTNING

Artikel 3

Forebyggelse af emissioner af fluorholdige drivhusgasser

1. Forsætlig udledning af fluorholdige drivhusgasser i atmosfæren er forbudt, når udledningen ikke er teknisk nødvendig for den tilsigtede anvendelse.
2. Operatører af anlæg eller udstyr, der indeholder fluorholdige drivhusgasser, træffer forholdsregler for at forebygge uforsætlig udledning heraf (»lækage«) af disse gasser. De træffer alle teknisk og økonomisk gennemførlige foranstaltninger for at minimere lækage af fluorholdige drivhusgasser.
3. Hvis der detekteres lækage af fluorholdige drivhusgasser, sikrer operatøren, at anlægget eller udstyret reparerer hurtigst muligt.

Er anlæg eller udstyr underlagt kontrol for lækage i henhold til artikel 4, stk. 1, og er en lækage i anlægget eller udstyret blevet repareret, sikrer operatøren, at anlægget eller udstyret kontrolleres af en autoriseret fysisk person inden for en måned efter reparationen for at verificere, at reparationen har været effektiv.

4. Fysiske personer, der udfører de i artikel 10, stk. 1, litra a)-c), omhandlede opgaver, skal være autoriserede i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4 og 7, og træffe forholdsregler for at forebygge lækage af fluorholdige drivhusgasser.

Virksomheder, der udfører installering, servicering, vedligeholdelse, reparation eller nedlukning af anlæg eller udstyr, der er anført i artikel 4, stk. 2, litra a)-d), skal være autoriserede i overensstemmelse med artikel 10, stk. 6 og 7, og træffe forholdsregler for at forebygge lækage af fluorholdige drivhusgasser.

Artikel 4

Lækagekontrol

1. Operatører af anlæg eller udstyr, der indeholder fluorholdige drivhusgasser i mængder på 5 ton CO₂-ækvivalenter eller derover, som ikke er indeholdt i skummaterialer, sikrer, at anlægget eller udstyret kontrolleres for lækage.

Hermetisk lukkede anlæg eller hermetisk lukket udstyr, der indeholder fluorholdige drivhusgasser med et globalt opvarmingspotentiale i mængder på mindre end 10 ton CO₂-ækvivalenter, er ikke underlagt lækagekontrol i medfør af denne artikel, såfremt anlægget eller udstyret er mærket som hermetisk lukket.

Elektriske koblingsanlæg er ikke underlagt lækagekontrol i medfør af denne artikel, forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) der har en testet lækagerate på mindre end 0,1 % pr. år, jf. producentens tekniske specifikation, og er mærket i overensstemmelse hermed
- b) de er udstyret med en anordning til overvågning af tryk eller massefylde, eller
- c) de indeholder mindre end 6 kg fluorholdige drivhusgasser.

2. Stk. 1 finder anvendelse på operatører af følgende anlæg eller udstyr, der indeholder fluorholdige drivhusgasser:

- a) stationære køleanlæg eller stationært køleudstyr
- b) stationære luftkonditioneringsanlæg eller stationært luftkonditioneringsudstyr
- c) stationære varmepumper
- d) stationært brandsikringsudstyr
- e) køleenheder til kølelastbiler og -påhængskøretøjer
- f) elektriske koblingsanlæg
- g) Rankinekredsprocesser med organisk medium (organic Rankine cycles).

For så vidt angår de anlæg og det udstyr, der er omhandlet første afsnit, litra a)-e), udføres kontrollen af fysiske personer, der er autoriseret i overensstemmelse med reglerne i artikel 10.

Som undtagelse fra stk. 1, første afsnit, er anlæg eller udstyr, der indeholder mindre end 3 kg fluorholdige drivhusgasser, eller hermetisk lukkede anlæg eller hermetisk lukket udstyr, der er mærket i overensstemmelse hermed, og indeholder mindre end 6 kg fluorholdige drivhusgasser, indtil den 31. december 2016 ikke underlagt lækagekontrol.

3. Lækagekontrollen i henhold til stk. 1 gennemføres med følgende hyppighed:

- a) for anlæg eller udstyr, der indeholder fluorholdige drivhusgasser i mængder på 5 ton CO₂-ækvivalenter eller derover, men mindre end 50 ton CO₂-ækvivalenter, mindst hver 12. måned, eller, såfremt der er installeret et lækagedetektionssystem, mindst hver 24. måned
- b) for anlæg eller udstyr, der indeholder fluorholdige drivhusgasser i mængder på 50 ton CO₂-ækvivalenter eller derover, men mindre end 500 ton CO₂-ækvivalenter, mindst hver sjette måned eller, såfremt der er installeret et lækagedetektionssystem, mindst hver 12. måned
- c) for anlæg eller udstyr, der indeholder fluorholdige drivhusgasser i mængder på 500 ton CO₂-ækvivalenter eller derover, mindst hver tredje måned eller, såfremt der er installeret et lækagedetektionssystem, mindst hver sjette måned.

4. Forpligtelserne i stk. 1 vedrørende brandsikringsudstyr som omhandlet i stk. 2, litra d), anses for at være opfyldt, såfremt følgende to betingelser er opfyldt:

- a) den eksisterende kontrolordning opfylder ISO 14520- eller EN 15004-standarden, og
- b) brandsikringsudstyret kontrolleres lige så hyppigt, som det kræves i henhold til stk. 3.

5. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesbestemmelser præcisere kravene til de lækagekontroller, der i henhold til stk. 1 skal foretages for hver type anlæg eller udstyr som omhandlet i nævnte stykke, identificere de dele af anlægget eller udstyret, der indebærer størst risiko for lækage, og ophæve retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 7, i forordning (EF) nr. 842/2006. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24.

Artikel 5

Lækagedetektionssystemer

1. Operatører af anlæg eller udstyr, der er opført i artikel 4, stk. 2, litra a)-d), og som indeholder fluorholdige drivhusgasser i mængder på 500 ton CO₂-ækvivalenter eller derover, sikrer, at anlægget eller udstyret er forsynet med et lækagedetektionssystem, som alarmerer operatøren eller en virksomhed med ansvar for servicering om alle lækager.
2. Operatører af anlæg eller udstyr, der er opført i artikel 4, stk. 2, litra f) og g), og som indeholder fluorholdige drivhusgasser i mængder på 500 ton CO₂-ækvivalenter eller derover, og som er installeret den 1. januar 2017 eller derefter, sikrer, at anlægget eller udstyret er forsynet med et lækagedetektionssystem, som alarmerer operatøren eller en virksomhed med ansvar for servicering om alle lækager.
3. Operatører af anlæg eller udstyr, der er opført i artikel 4, stk. 2, litra a)-d) og g), og som er omfattet af stk. 1 eller 2 i nærværende artikel, sikrer, at lækagedetektionssystemerne kontrolleres mindst en gang hver 12. måned for at sikre, at de fungerer tilfredsstillende.
4. Operatører af anlæg eller udstyr, der er opført i artikel 4, stk. 2, litra f), og som er omfattet af stk. 2 i nærværende artikel, sikrer, at lækagedetektionssystemerne kontrolleres mindst en gang hvert 6. år for at sikre, at de fungerer tilfredsstillende.

Artikel 6

Journalføring

1. Operatører af anlæg eller udstyr, der skal kontrolleres for lækage i henhold til artikel 4, stk. 1, etablerer og fører for ethvert sådant anlæg eller udstyr journaler, som angiver følgende oplysninger:
 - a) mængden og typen af installerede fluorholdige drivhusgasser
 - b) de tilføjede mængder fluorholdige drivhusgasser under installering, vedligeholdelse eller servicering eller på grund af lækage
 - c) hvorvidt mængderne af installerede fluorholdige drivhusgasser er blevet genanvendt eller regenereret, herunder navn og adresse på genanvendelses- eller regenereringsanlægget og i givet fald autorisationsnummer
 - d) mængden af genvundne fluorholdige drivhusgasser
 - e) identiteten af den virksomhed, der har installeret, serviceret, vedligeholdt og eventuelt repareret eller nedlukket anlægget eller udstyret, herunder i givet fald nummeret på dens autorisation
 - f) datoer for og resultater af kontrollen i medfør af artikel 4, stk. 1-3
 - g) for så vidt angår nedlukkede anlæg eller nedlukket udstyr, de foranstaltninger, der er truffet med henblik på genvinding og bortskaffelse af de fluorholdige drivhusgasser.
2. Medmindre de journaler, der er omhandlet i stk. 1, lagres i en database, som oprettes af medlemsstaternes kompetente myndigheder, gælder følgende regler:

- a) de i stk. 1 omhandlede operatører opbevarer de i nævnte stykke omhandlede journaler i mindst fem år
- b) de virksomheder, der udøver de i stk. 1, litra e), omhandlede aktiviteter for operatører, opbevarer kopier af journalerne i mindst fem år.

De i stk. 1 omhandlede journaler stilles på anmodning til rådighed for den pågældende medlemsstats kompetente myndighed eller Kommissionen. I det omfang, sådanne journaler indeholder miljøoplysninger, anvendes i givet fald Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF ⁽¹⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽²⁾.

3. Med henblik på artikel 11, stk. 4, etablerer virksomheder, der leverer fluorholdige drivhusgasser journaler over relevante oplysninger om køberne af fluorholdige drivhusgasser, herunder følgende:

- a) numrene på købernes autorisationer og
- b) de respektive købte mængder fluorholdige drivhusgasser.

Virksomheder, der leverer fluorholdige drivhusgasser, fører disse journaler i mindst fem år.

Virksomheder, der leverer fluorholdige drivhusgasser, stiller på anmodning sådanne journaler til rådighed for den pågældende medlemsstats kompetente myndighed eller Kommissionen. I det omfang, journalerne indeholder miljøoplysninger, anvendes i givet fald direktiv 2003/4/EF eller forordning (EF) nr. 1367/2006.

4. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fastlægge formatet for de journaler, der er omhandlet i stk. 1 og 3 i nærværende artikel, og præcisere, hvordan de bør etableres og føres. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24.

Artikel 7

Emissioner af fluorholdige drivhusgasser i forbindelse med produktion

1. Producenter af fluorholdige forbindelser træffer alle nødvendige forholdsregler for at begrænse emissioner af fluorholdige drivhusgasser mest muligt under

- a) produktion
- b) transport og
- c) opbevaring.

Denne artikel gælder også, når fluorholdige drivhusgasser produceres som biprodukter.

2. Med forbehold af artikel 11, stk. 1, er det forbudt at markedsføre fluorholdige drivhusgasser og gasser, som er anført i bilag II, medmindre producenter eller importører, når det er relevant, på tidspunktet for markedsføringen dokumenterer, at trifluormethan, der produceres som biprodukt under fremstillingsprocessen, herunder ved fremstilling af råstoffer til deres produktion, er blevet destrueret eller genvundet med henblik på efterfølgende anvendelse i overensstemmelse med de bedste tilgængelige teknikker.

Dette krav finder anvendelse fra den 11. juni 2015.

Artikel 8

Genvinding

1. Operatører af stationære anlæg eller af køleenheder på kølelastbiler og -påhængskøretøjer, der indeholder fluorholdige drivhusgasser, som ikke er indeholdt i skummaterialer, sikrer, at genvindingen af disse gasser udføres af fysiske personer, der har de relevante autorisationer, jf. artikel 10, således at gasserne genanvendes, regenereres eller destrueres.

Dette krav gælder for operatører af følgende anlæg eller udstyr:

- a) kølekredsløb i stationære køle-, luftkonditionerings- og varmepumpeanlæg eller -udstyr
- b) kølekredsløb i køleenheder til kølelastbiler og -påhængskøretøjer

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13).

- c) stationære anlæg eller stationært udstyr, der indeholder opløsningsmidler, som er baseret på fluorholdige drivhusgasser
- d) stationært brandsikringsudstyr
- e) stationære elektriske koblingsanlæg.

2. Den virksomhed, som anvender en beholder til fluorholdig drivhusgas umiddelbart inden bortskaffelsen heraf, sørger for, at eventuelle restgasser genvindes for at sikre, at de genanvendes, regenereres eller destrueres.

3. Operatører af produkter og anlæg eller udstyr, der ikke er nævnt i stk. 1, herunder mobile anlæg eller mobilt udstyr, og som indeholder fluorholdige drivhusgasser, sørger for, at gasserne genvindes i det omfang, det er teknisk muligt og ikke medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, af fysiske personer med de fornødne kvalifikationer, således at gasserne genanvendes, regenereres eller destrueres, eller sørger for, at gasserne destrueres uden forudgående genvinding.

Genvinding af fluorholdige drivhusgasser fra luftkonditioneringsanlæg i vej køretøjer, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/40/EF⁽¹⁾, udføres af fysiske personer med de fornødne kvalifikationer.

For så vidt angår genvinding af fluorholdige drivhusgasser fra luftkonditioneringsanlæg i motorkøretøjer, der er omfattet af direktiv 2006/40/EF, anses kun fysiske personer, der mindst har et uddannelsesbevis i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, for at have de fornødne kvalifikationer.

Artikel 9

Producentansvarsordninger

Med forbehold af eksisterende EU-lovgivning tilskynder medlemsstaterne til udvikling af producentansvarsordninger med henblik på genvinding af fluorholdige drivhusgasser og genanvendelse, regenerering eller destruktion heraf.

Medlemsstaterne stiller oplysninger til rådighed for Kommissionen om de tiltag, der er iværksat i henhold til stk. 1.

Artikel 10

Uddannelse og autorisation

1. Medlemsstaterne indfører eller tilpasser på grundlag af de i stk. 5 omhandlede mindstekrav autorisationsprogrammer, herunder evalueringsprocesser. Medlemsstaterne sikrer adgang til uddannelse for fysiske personer, der udfører følgende opgaver:

- a) installering, servicering, vedligeholdelse, reparation eller nedlukning af anlæg eller udstyr, der er opført i artikel 4, stk. 2, litra a)-f)
- b) lækagekontrol som fastsat i artikel 4, stk. 1, af udstyr som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a)-e)
- c) genvinding af fluorholdige drivhusgasser som fastsat i artikel 8, stk. 1.

2. Medlemsstaterne sikrer adgang til uddannelsesprogrammer for fysiske personer, som genvinder fluorholdige drivhusgasser fra luftkonditioneringsanlæg i motorkøretøjer, der er omfattet af direktiv 2006/40/EF, på grundlag af mindstekravene omhandlet i stk. 5.

3. De autorisationsprogrammer og den uddannelse, der er fastsat i stk. 1 og 2, omfatter følgende:

- a) gældende forskrifter og tekniske standarder
- b) emissionsforebyggelse
- c) genvinding af fluorholdige drivhusgasser
- d) sikker håndtering af anlæg eller udstyr af den type og størrelse, der er omfattet af autorisationen

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/40/EF af 17. maj 2006 om emissioner fra luftkonditioneringsanlæg i motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF (EUT L 161 af 14.6.2006, s. 12).

e) oplysninger om relevante teknologier, som erstatter eller mindsker anvendelsen af fluorholdige drivhusgasser, samt sikker håndtering heraf.

4. Autorisationer i medfør af de autorisationsprogrammer, der er omhandlet i stk. 1, udstedes på betingelse af, at ansøgeren på vellykket vis har fuldført en evalueringsproces, der er indført i medfør af stk. 1, 3 og 5.

5. Mindstekravene til autorisationsprogrammerne er fastsat i forordning (EF) nr. 303/2008 til (EF) nr. 306/2008 og i nærværende artikels stk. 12. Mindstekravene til uddannelsesbeviserne er fastsat i forordning (EF) nr. 307/2008 og i stk. 12. Disse mindstekrav præciserer for hver type anlæg eller udstyr i stk. 1 og 2 de nødvendige praktiske færdigheder og den nødvendige teoretiske viden og skelner, hvis det er hensigtsmæssigt, mellem de forskellige aktiviteter, der er omfattet heraf, samt betingelserne for gensidig anerkendelse af autorisationer og uddannelsesbeviser.

6. Medlemsstaterne indfører eller tilpasser på baggrund af mindstekravene omhandlet i stk. 5 autorisationsprogrammer for virksomheder, der udøver installation, servicering, vedligeholdelse, reparation eller nedlukning af anlæg eller udstyr, der er opført i artikel 4, stk. 2, litra a)-d), for andre parter.

7. Eksisterende autorisationer og uddannelsesbeviser, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 842/2006, er fortsat gyldige, jf. de betingelser, som de oprindeligt er udstedt på.

8. Medlemsstaterne sikrer, at alle fysiske personer, der har en autorisation i henhold til autorisationsprogrammer som fastsat i stk. 1 og 7, har adgang til oplysninger i forbindelse med hver af følgende:

a) de i stk. 3, litra e), omhandlede teknologier og

b) eksisterende reguleringskrav for håndtering af anlæg eller udstyr, der indeholder alternative kølemidler til fluorholdige drivhusgasser.

9. Medlemsstaterne sikrer adgang til uddannelse for de fysiske personer, der ønsker at ajourføre deres viden med hensyn til de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 3.

10. Medlemsstaterne giver senest den 1. januar 2017 Kommissionen meddelelse om autorisations- og uddannelsesprogrammer.

Medlemsstaterne anerkender autorisationer og uddannelsesbeviser, der er udstedt i en anden medlemsstat i henhold til denne artikel. De må ikke begrænse den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, fordi en autorisation er udstedt i en anden medlemsstat.

11. En virksomhed, der overdrager en opgave omhandlet i stk. 1, til en anden virksomhed, tager rimelige skridt for at sikre sig, at sidstnævnte har de fornødne autorisationer til at udføre de krævede opgaver i henhold til denne artikel.

12. Hvis det med henblik på anvendelsen af denne artikel viser sig at være nødvendigt at fastsætte en mere harmoniseret tilgang til uddannelse, tilpasser og ajourfører Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter mindstekravene for så vidt angår de færdigheder og den viden, der skal omfattes heraf, præciserer bestemmelserne for autorisation eller bevis samt betingelserne for gensidig anerkendelse og ophæver retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 842/2006. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24. Når Kommissionen udøver sine beføjelser i medfør af dette stykke, tager den hensyn til relevante eksisterende kvalifikations- eller autorisationsordninger.

13. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge formatet for den meddelelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 10, og kan ophæve retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 5, i forordning (EF) nr. 842/2006. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24.

14. Indebærer kravene i henhold til denne artikel i forbindelse med levering af autorisationer og uddannelse uforholdsmæssigt store byrder for en medlemsstat, fordi den har et lavt befolkningstal og derfor mangel på efterspørgsel efter den pågældende uddannelse og autorisation, kan kravene opfyldes gennem anerkendelse af autorisationer, der er udstedt i andre medlemsstater.

Medlemsstater, der anvender dette stykke, underretter Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater.

15. Intet i denne artikel er til hinder for, at medlemsstaterne opretter yderligere autorisations- og uddannelsesprogrammer med hensyn til andre anlæg eller andet udstyr end de anlæg og det udstyr, der er omhandlet i stk. 1.

KAPITEL III

MARKEDSFØRING OG KONTROL AF ANVENDELSE

Artikel 11

Begrænsning af markedsføringen

1. Markedsføring af produkter og anlæg eller udstyr, der er anført i bilag III, med undtagelse af forsvarsmateriel, er forbudt fra den dato, der er anført i det pågældende bilag, og som i givet fald er differentieret efter type eller globalt opvarmningspotentiale for den indeholdte fluorholdige drivhusgas.

2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for anlæg eller udstyr, for hvilket det fastslået i de krav til miljøvenligt design, der er vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF, at anlægget eller udstyret på grund af en højere energieffektivitet, når det er i drift, vil have lavere CO₂-ækvivalente emissioner i hele livscyklussen, end det er tilfældet for ækvivalente anlæg eller ækvivalent udstyr, der opfylder de relevante krav til miljøvenligt design og ikke indeholder hydrofluorcarboner.

3. Kommissionen kan undtagelsesvis ved hjælp af gennemførelsesretsakter, efter en begrundet anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat og under hensyntagen til målene for denne forordning, give tilladelse til en undtagelse på op til fire år, der giver mulighed for, at produkter og anlæg eller udstyr, der er anført i bilag III, og som indeholder eller kun fungerer ved hjælp af fluorholdige drivhusgasser, kan markedsføres, når det godtgøres, at:

- a) der for et bestemt produkt, anlæg eller udstyr eller for en bestemt kategori af produkter, anlæg eller udstyr ikke findes alternativer hertil, eller at disse ikke kan anvendes af tekniske eller sikkerhedsmæssige grunde, eller
- b) anvendelsen af teknisk mulige og sikre alternativer ville medføre uforholdsmæssigt store omkostninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24.

4. Med henblik på udførelsen af installering, servicering, vedligeholdelse eller reparation af anlæg eller udstyr, der indeholder, eller hvis funktion afhænger af, fluorholdige drivhusgasser, og for hvilket der kræves autorisation eller uddannelsesbevis i henhold til artikel 10, må fluorholdige drivhusgasser kun sælges til og købes af virksomheder, som har de relevante autorisationer eller uddannelsesbeviser i henhold til artikel 10, eller virksomheder, der beskæftiger personer, der har en autorisation eller et uddannelsesbevis i henhold til artikel 10, stk. 2 og 5. Dette stykke er ikke til hinder for, at uautoriserede virksomheder, som ikke udfører de i nærværende stykkes første punktum omhandlede aktiviteter, indsamler, transporterer eller leverer fluorholdige drivhusgasser.

5. Anlæg eller udstyr, der ikke er hermetisk lukket, og som er påfyldt fluorholdige drivhusgasser, må kun sælges til slutbrugeren, hvis det ledsages af dokumentation for, at installeringen vil blive foretaget af en virksomhed, der er autoriseret i overensstemmelse med artikel 10.

6. Kommissionen indsamler på grundlag af foreliggende data fra medlemsstaterne oplysninger om medlemsstaternes nationale koder, standarder eller lovgivning med hensyn til erstatningsteknologier, hvori der anvendes alternativer til fluorholdige drivhusgasser i køle-, luftkonditionerings- og varmepumpeanlæg eller -udstyr samt i skummaterialer.

Kommissionen offentliggør senest den 1. januar 2017 en sammenfattende rapport om oplysningerne indsamlet i henhold til første afsnit.

Artikel 12

Mærkning og produkt-, anlægs- og udstyrsoplysninger

1. Produkter og anlæg eller udstyr, der indeholder, eller hvis funktion er afhængig af fluorholdige drivhusgasser, må ikke markedsføres, medmindre de er mærket. Dette gælder alene for:

- a) køleanlæg eller -udstyr
- b) luftkonditioneringsanlæg eller -udstyr

- c) varmepumper
- d) brandsikringsudstyr
- e) elektriske koblingsanlæg
- f) spraydåser, der indeholder fluorholdige drivhusgasser, med undtagelse af dosisinhalatorer til administration af lægemiddelbestanddele
- g) alle beholdere med fluorholdige drivhusgasser
- h) opløsningsmidler, som er baseret på fluorholdige drivhusgasser
- i) Rankinekredsproces med organisk medium (organic Rankine cycles).

2. Produkter eller anlæg eller udstyr omfattet af en undtagelse i henhold til artikel 11, stk. 3, skal mærkes i overensstemmelse hermed og indeholde en henvisning til, at de pågældende produkter eller anlæg eller det pågældende udstyr kun må anvendes til det formål, der er omfattet af en undtagelse efter nævnte artikel.

3. Den i henhold til stk. 1 krævede mærkning skal omfatte følgende oplysninger:

- a) en henvisning til, at produktet, anlægget eller udstyret indeholder fluorholdige drivhusgasser, eller at det kun fungerer ved hjælp af sådanne gasser
- b) det almindeligt anvendte handelsnavn for den pågældende fluorholdige drivhusgas eller, hvis et sådant ikke findes, den kemiske betegnelse
- c) fra den 1. januar 2017 mængden, udtrykt i vægt og i CO₂-ækvivalenter, af fluorholdige drivhusgasser i produktet, anlægget eller udstyret, eller den mængde fluorholdige drivhusgasser, som anlægget eller udstyret er udformet til at indeholde, samt gassernes globale opvarmningspotentiale.

Den i henhold til stk. 1 krævede mærkning skal omfatte følgende oplysninger, hvor det er relevant:

- a) en henvisning til, at de fluorholdige drivhusgasser befinder sig i et hermetisk lukket anlæg eller udstyr
- b) en henvisning til, at de elektriske koblingsanlæg har en testet lækagerate på mindre end 0,1 % pr. år, jf. producentens tekniske specifikation.

4. Mærket skal være let læseligt, må ikke kunne slettes og skal anbringes enten:

- a) tæt på serviceåbninger til påfyldning eller genvinding af fluorholdige drivhusgasser eller
- b) på den del af produktet, anlægget eller udstyret, der indeholder de fluorholdige drivhusgasser.

Mærket skal udfærdiges på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor det skal markedsføres.

5. Skummaterialer og polyolblandinger, der indeholder fluorholdige drivhusgasser, må ikke markedsføres, medmindre de fluorholdige drivhusgasser identificeres med et mærke, som angiver det almindeligt anvendte handelsnavn, eller, hvis et sådant ikke findes, den kemiske betegnelse. Mærket skal klart angive, at skumstoffet eller polyolblandingerne indeholder fluorholdige drivhusgasser. Hvis der er tale om skumplader, skal disse oplysninger klart og uudsletteligt være anført på pladerne.

6. Regenererede eller genanvendte fluorholdige drivhusgasser mærkes med oplysning om, at stoffet er regenereret eller genanvendt, om partiets referencenummer (batchnummer) og regenererings- eller genanvendelsesanlæggets navn og adresse.

7. Fluorholdige drivhusgasser, der markedsføres med henblik på destruktion, mærkes med oplysning om, at indholdet af beholderen kun må destrueres.

8. Fluorholdige drivhusgasser, der markedsføres med henblik på direkte eksport, mærkes med oplysning om, at indholdet af beholderen kun må eksporteres direkte.

9. Fluorholdige drivhusgasser, der markedsføres med henblik på anvendelse i forsvarsmateriel, mærkes med oplysning om, at indholdet af beholderen kun må anvendes til dette formål.

10. Fluorholdige drivhusgasser, der markedsføres med henblik på ætsning af halvledermaterialer eller rensning af kamre til kemisk pådampning (Chemical Vapour Deposition) i halvlederindustrien, mærkes med oplysning om, at indholdet af beholderen kun må anvendes til dette formål.

11. Fluorholdige drivhusgasser, der markedsføres med henblik på anvendelse som råvare, mærkes med oplysning om, at indholdet af beholderen kun må anvendes som råvare.

12. Fluorholdige drivhusgasser, der markedsføres med henblik på fremstilling af dosisinhalatorer til administration af lægemiddelbestanddele, mærkes med oplysning om, at indholdet af beholderen kun må anvendes til dette formål.

13. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 3 og 5, skal indgå i brugsanvisninger for de pågældende produkter og anlæg eller det pågældende udstyr.

Når der er tale om produkter og anlæg eller udstyr, der indeholder fluorholdige drivhusgasser med et globalt opvarmningspotentiale på 150 eller derover, skal disse oplysninger også medtages i varebeskrivelser, der anvendes til reklame.

14. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge formatet for den mærkning, der er omhandlet i stk. 1 og stk. 4-12 og kan ophæve retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 842/2006. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24.

15. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22 vedrørende ændring af mærkningskravene i stk. 4-12, hvis det er hensigtsmæssigt i betragtning af den kommercielle eller teknologiske udvikling.

Artikel 13

Begrænsning af anvendelse

1. Det er forbudt at anvende svovlhexafluorid til magnesiumstøbning og i forbindelse med genanvendelse af magnesiumstøbelegeringer.

For anlæg, der anvender en mængde af svovlhexafluorid, som er mindre end 850 kg pr. år, i forbindelse med magnesiumstøbning og genanvendelse af magnesiumstøbelegeringer, finder dette forbud først anvendelse fra den 1. januar 2018.

2. Det er forbudt at anvende svovlhexafluorid til oppumpning af bildæk.

3. Fra den 1. januar 2020 er det forbudt at anvende fluorholdige drivhusgasser med et globalt opvarmningspotentiale på 2 500 eller derover til at servicere eller vedligeholde køleanlæg eller udstyr med en fyldningsstørrelse på 40 ton CO₂-ækvivalenter eller derover.

Dette stykke finder ikke anvendelse på forsvarsmateriel eller anlæg eller udstyr beregnet til at blive brugt til at afkøle produkter til temperaturer under - 50 °C.

Det i første afsnit omhandlede forbud finder ikke anvendelse på følgende kategorier af fluorholdige drivhusgasser:

- a) regenererede fluorholdige drivhusgasser med et globalt opvarmningspotentiale på 2 500 eller derover, som anvendes til vedligeholdelse eller servicering af eksisterende køleanlæg eller udstyr, forudsat at de er mærket i overensstemmelse med artikel 12, stk. 6,
- b) genanvendte fluorholdige drivhusgasser med et globalt opvarmningspotentiale på 2 500 eller derover, som anvendes til vedligeholdelse eller servicering af eksisterende køleanlæg eller udstyr, forudsat at de er genvundet fra sådanne anlæg eller sådant udstyr. Sådanne genanvendte gasser må kun anvendes af den virksomhed, som har udført genvindingen som led i vedligeholdelse eller servicering, eller den virksomhed, for hvem genvindingen blev udført som led i vedligeholdelse eller servicering.

Det i første afsnit omhandlede forbud finder ikke anvendelse på køleanlæg eller udstyr, der er omfattet af en undtagelse i henhold til artikel 11, stk. 3.

*Artikel 14***Forudgående påfyldning af anlæg eller udstyr med hydrofluorcarboner**

1. Fra den 1. januar 2017 må køle-, luftkonditionerings- og varmepumpeanlæg eller -udstyr, der er påfyldt hydrofluorcarboner, ikke markedsføres, medmindre der i kvotesystemet i kapitel IV er taget hensyn til de hydrofluorcarboner, som udstyret eller anlægget er påfyldt.

2. Ved markedsføring af anlæg eller udstyr, der på forhånd er påfyldt, jf. stk. 1, sikrer producenterne og importørerne af anlægget eller udstyret, at overholdelsen af stk. 1 er fuldt ud dokumenteret, og udsteder i den henseende en overensstemmelseserklæring.

Hvis hydrofluorcarbonerne i anlægget eller udstyret ikke har været markedsført forud for påfyldningen af anlægget eller udstyret, sikrer importørerne af dette anlæg eller dette udstyr fra den 1. januar 2018, at dokumentationens nøjagtighed og overensstemmelseserklæringen senest den 31. marts hvert år kontrolleres for det foregående kalenderår af en uafhængig revisor. Revisoren skal enten være:

- a) godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ eller
- b) akkrediteret til at kontrollere regnskaber efter den pågældende medlemsstats lovgivning.

Producenter og importører af anlæg eller udstyr omhandlet i stk. 1 opbevarer dokumentationen og overensstemmelseserklæringen i en periode på mindst fem år efter anlæggets eller udstyrets markedsføring. Importører af anlæg eller udstyr, der markedsfører anlæg eller udstyr, som på forhånd er påfyldt, sikrer, såfremt hydrofluorcarbonerne i dette anlæg eller udstyr ikke har været markedsført forud for påfyldningen af anlægget eller udstyret, at de er registreret i henhold til artikel 17, stk. 1, litra e).

3. Ved udstedelsen af overensstemmelseserklæringen påtager producenterne og importørerne af anlæg eller udstyr omhandlet i stk. 1 sig ansvaret for overholdelsen af stk. 1 og 2.

4. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nærmere ordninger vedrørende overensstemmelseserklæringen og kontrollen, der forestås af en uafhængig revisor som omhandlet i denne artikels stk. 2, andet afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24.

KAPITEL IV

REDUKTION AF MÆNGDEN AF HYDROFLUORCARBONER, DER MARKEDSFØRES*Artikel 15***Reduktion af mængden af hydrofluorcarboner, der markedsføres**

1. Kommissionen sikrer, at mængden af hydrofluorcarboner, som producenter og importører har ret til at markedsføre i EU hvert år, ikke overstiger den maksimale mængde for det pågældende år, beregnet i overensstemmelse med bilag V.

Producenter og importører sikrer, at den mængde hydrofluorcarboner, beregnet i henhold til bilag V, som hver af dem markedsfører, ikke overstiger deres respektive kvoter, som er tildelt i henhold til artikel 16, stk. 5, eller, som er overdraget i henhold til artikel 18.

2. Denne artikel finder ikke anvendelse på producenter eller importører af mindre end 100 ton CO₂-ækvivalenter af hydrofluorcarboner pr. år.

Denne artikel finder desuden ikke anvendelse på følgende:

- a) hydrofluorcarboner, der importeres til Unionen med henblik på destruktion
- b) hydrofluorcarboner anvendt af en producent i råvareanvendelser, eller der af en producent eller importør leveres direkte til virksomheder med henblik på anvendelse i råvareanvendelser
- c) hydrofluorcarboner, der af en producent eller importør leveres direkte til virksomheder med henblik på eksport fra Unionen, når disse hydrofluorcarboner ikke efterfølgende stilles til rådighed for nogen anden part i Unionen forud for eksporten

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- d) hydrofluorcarboner, der af en producent eller importør leveres direkte med henblik på anvendelse i forsvarsmateriel
- e) hydrofluorcarboner, der af en producent eller importør leveres direkte til en virksomhed, som anvender dem til ætsning af halvledermaterialer eller rensning af kamre til kemisk pådampning (Chemical Vapour Deposition) i halvlederindustrien
- f) fra den 1. januar 2018 og fremover hydrofluorcarboner, der af en producent eller en importør leveres direkte til en virksomhed, som fremstiller dosisinhalatorer til administration af lægemiddelbestanddele.
3. Denne artikel og artikel 16, 18, 19 og 25 gælder også for hydrofluorcarboner, der er indeholdt i polyolblandinger.
4. Kommissionen kan undtagelsesvis ved hjælp af gennemførelsesretsakter, efter en begrundet anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat og under hensyntagen til målene for denne forordning, give tilladelse til en tidsbegrænset undtagelse på op til fire år, der giver mulighed for at udelukke hydrofluorcarboner til anvendelse i specifikke anvendelser eller specifikke kategorier af produkter og anlæg eller udstyr fra kvotekravet i stk. 1, når det godtgøres, at:
- a) der til disse bestemte anvendelser, produkter, anlæg eller udstyr ikke findes alternativer, eller at disse ikke kan anvendes af tekniske eller sikkerhedsmæssige grunde, og
- b) der ikke kan sikres en tilstrækkelig forsyning af hydrofluorcarboner, uden at det ville medføre uforholdsmæssigt store omkostninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24.

Artikel 16

Tildeling af kvoter til markedsføring af hydrofluorcarboner

1. Senest den 31. oktober 2014 fastsætter Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter for hver producent eller importør, som har indberettet data i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 842/2006, en referenceværdi baseret på det årlige gennemsnit af de mængder hydrofluorcarboner, som producenten eller importøren har indberettet som markedsført fra 2009 til 2012. Referenceværdierne beregnes i overensstemmelse med bilag V til nærværende forordning.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24.

2. Producenter og importører, der ikke har indberettet markedsføringen af hydrofluorcarboner i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 842/2006 for den referenceperiode, der er omhandlet i stk. 1, kan afgive en erklæring om, at de agter at markedsføre hydrofluorcarboner det følgende år.

Erklæringen sendes til Kommissionen med angivelse af, hvilke typer og mængder hydrofluorcarboner der påtænkes markedsført.

Kommissionen udsender en meddelelse om fristen for indgivelse af sådanne erklæringer. Inden der indgives en erklæring i henhold til denne artikels stk. 2 og 4, registreres virksomheder i det register, der er omhandlet i artikel 17.

3. Senest den 31. oktober 2017 og derefter hvert tredje år foretager Kommissionen en genberegning af referenceværdierne for de i nærværende artikels stk. 1 og 2 omhandlede producenter og importører på grundlag af det årlige gennemsnit af de mængder hydrofluorcarboner, der på lovlig vis er markedsført fra den 1. januar 2015, som indberettet i henhold til artikel 19 for de tilgængelige år. Kommissionen fastsætter disse referenceværdier ved hjælp af gennemførelsesretsakter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24.

4. De producenter og importører, som der er fastsat referenceværdier for, kan efter proceduren i stk. 2 afgive en erklæring om yderligere forventede mængder.

5. Kommissionen tildeler kvoter for markedsføring af hydrofluorcarboner til hver producent og importør for hvert år fra og med år 2015 under anvendelse af den kvotetildelingsordning, der er fastsat i bilag VI.

Der tildeles kun kvoter til producenter eller importører, som er etableret i Unionen, eller som har bemyndiget en enerepræsentant, der er etableret i Unionen, med henblik på overholdelse af kravene i denne forordning. Enerepræsentanten kan være den samme som den, der er blevet bemyndiget i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾.

Enerepræsentanten opfylder alle de forpligtelser, der er pålagt producenter og importører i henhold til denne forordning.

Artikel 17

Register

1. Kommissionen opretter og sikrer senest den 1. januar 2015 driften af et elektronisk kvoteregister for markedsføring af hydrofluorcarboner (»registeret«).

Registrering i registeret er obligatorisk for følgende:

- producenter og importører, som har fået tildelt en markedsføringskvote for hydrofluorcarboner i henhold til artikel 16, stk. 5
- virksomheder, som har fået overdraget en kvote i henhold til artikel 18
- producenter og importører, som erklærer, at de agter at indgive en erklæring i henhold til artikel 16, stk. 2
- producenter og importører, der leverer, eller virksomheder, der modtager hydrofluorcarboner med henblik på de formål, der er anført i artikel 15, stk. 2, andet afsnit, litra a)-g)
- importører af anlæg eller udstyr, der markedsfører anlæg eller udstyr, som på forhånd er påfyldt, såfremt hydrofluorcarbonerne i dette anlæg eller udstyr ikke har været markedsført forud for påfyldningen af anlægget eller udstyret i henhold til artikel 14.

Registrering foretages ved hjælp af en ansøgning til Kommissionen i overensstemmelse med procedurer, som Kommissionen skal fastsætte.

2. Kommissionen kan, i det omfang det er nødvendigt, ved hjælp af gennemførelsesretsakter sikre, at registret fungerer problemfrit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24.

3. Kommissionen sikrer, at registrerede producenter og importører via registeret underrettes om den tildelte kvote og om eventuelle ændringer heraf i løbet af tildelingsperioden.

4. De kompetente myndigheder, herunder toldmyndighederne, i medlemsstaterne har adgang til registret til orientering.

Artikel 18

Overdragelse af kvoter og tilladelse til at anvende kvoter til markedsføring af hydrofluorcarboner i importerede anlæg eller importeret udstyr

1. Enhver producent eller importør, som der er fastsat en referenceværdi for i henhold til artikel 16, stk. 1 eller 3, og som har fået tildelt en kvote i henhold til artikel 16, stk. 5, kan i det register, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, overdrage kvotemængden helt eller delvis til en anden producent eller importør i Unionen eller til en anden producent eller importør, som er repræsenteret i Unionen af en enerepræsentant som omhandlet i artikel 16, stk. 5, andet og tredje afsnit.

2. Enhver producent eller importør, der har fået sin kvote i henhold til artikel 16, stk. 1 og 3, eller som har fået overdraget en kvote i henhold til denne artikels stk. 1, kan give en anden virksomhed tilladelse til at anvende sin kvote med henblik på anvendelsen af artikel 14.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

Enhver producent eller importør, der har fået sin kvote udelukkende på grundlag af en erklæring i henhold til artikel 16, stk. 2, kan kun give en anden virksomhed tilladelse til at anvende sin kvote med henblik på anvendelsen af artikel 14, forudsat at de tilsvarende mængder af hydrofluorcarboner leveres fysisk af den producent eller importør, der har givet tilladelsen.

Med henblik på anvendelsen af artikel 15, 16 og artikel 19, stk. 1 og 6, anses de respektive mængder af hydrofluorcarboner for at være markedsført af den producent eller importør, der har givet tilladelsen, på det tidspunkt, hvor tilladelsen blev givet. Kommissionen kan kræve, at den producent eller importør, der har givet tilladelsen, fremlægger dokumentation for, at denne er aktiv inden for levering af hydrofluorcarboner.

KAPITEL V

INDBERETNING

Artikel 19

Indberetning af produktion, import, eksport, anvendelse som råvare og destruktion af stofferne anført i bilag I eller II

1. Senest den 31. marts 2015 og derefter hvert år indberetter hver producent, importør og eksportør, som i det foregående kalenderår har produceret, importeret eller eksporteret mere end ét ton eller 100 ton CO₂-ækvivalenter eller derover af fluorholdige drivhusgasser og gasser, der er anført i bilag II, de oplysninger, der er anført i bilag VII, til Kommissionen for hvert af disse stoffer for det pågældende kalenderår. Nærværende afsnit finder også anvendelse på virksomheder, der får kvoter i henhold til artikel 18, stk. 1.

2. Inden den 31. marts 2015 og derefter hvert år indberetter hver virksomhed, som i det foregående kalenderår har destrueret mere end ét ton fluorholdige drivhusgasser eller 1 000 ton CO₂-ækvivalenter eller derover af fluorholdige drivhusgasser og gasser, der er anført i bilag II, de oplysninger til Kommissionen, der er anført i bilag VII, for hvert af disse stoffer for det pågældende kalenderår.

3. Senest den 31. marts 2015 og derefter hvert år indberetter hver virksomhed, som i det foregående kalenderår har anvendt 1 000 ton CO₂-ækvivalenter eller derover af fluorholdige drivhusgasser og gasser som råvare, de oplysninger, der er anført i bilag VII, til Kommissionen for hvert af disse stoffer for det pågældende kalenderår.

4. Senest den 31. marts 2015 og derefter hvert år indberetter hver virksomhed, som i det foregående kalenderår har markedsført 500 ton CO₂-ækvivalenter eller derover af fluorholdige drivhusgasser og gasser, der er anført i bilag II, indeholdt i produkter og anlæg eller udstyr, de oplysninger, der er anført i bilag VII, til Kommissionen for hvert af disse stoffer for det pågældende kalenderår.

5. Hver importør af anlæg eller udstyr, som markedsfører anlæg eller udstyr, der på forhånd er påfyldt, forelægger, såfremt hydrofluorcarbonerne i anlægget eller udstyret ikke har været markedsført i Unionen forud for påfyldningen af anlægget eller udstyret, Kommissionen et verifikationsdokument, der er udstedt i henhold til artikel 14, stk. 2.

6. Hver virksomhed, der i henhold til stk. 1, indberetter markedsføring af 10 000 ton CO₂-ækvivalenter eller derover af hydrofluorcarboner i det foregående kalenderår, sikrer derudover senest den 30. juni 2015 og derefter hvert år, at en uafhængig revisor verificerer, at disse data er korrekte. revisoren skal enten være,

a) akkrediteret i henhold til direktiv 2003/87/EF eller

b) akkrediteret til at verificere regnskaber efter den pågældende medlemsstats lovgivning.

Virksomheden opbevarer verifikationsrapporten i mindst fem år. Verifikationsrapporten stilles på anmodning til rådighed for den pågældende medlemsstats kompetente myndighed og Kommissionen.

7. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge formatet og metoden for den indberetning, der er omhandlet i denne artikel.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24.

8. Kommissionen træffer passende foranstaltninger for at beskytte fortroligheden af de oplysninger, den modtager i medfør af denne artikel.

*Artikel 20***Indsamling af emissionsdata**

Medlemsstaterne indfører indberetningsordninger for de relevante sektorer, der er omhandlet i denne forordning, med henblik på at opnå emissionsdata i det omfang, det er muligt.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 21***Revision**

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22 vedrørende ajourføring af bilag I, II og IV på grundlag af nye vurderingsrapporter vedtaget af Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer eller nye rapporter fra Montrealprotokollens videnskabelige panel vedrørende det globale opvarmningspotentiale af stofferne på listen.

2. Kommissionen overvåger anvendelsen og virkningerne af denne forordning på grundlag af de oplysninger om markedsføring af gasser anført i bilag I og II, der er indberettet i henhold til artikel 19, og om emissionerne af fluorholdige drivhusgasser, der er stillet til rådighed i henhold til artikel 20 og på grundlag af alle relevante oplysninger fra medlemsstaterne.

Senest den 31. december 2020 offentliggør Kommissionen en rapport om tilgængeligheden af hydrofluorcarboner på Unionens marked.

Senest den 31. december 2022 offentliggør Kommissionen en omfattende rapport om virkningerne af denne forordning, herunder navnlig:

- a) en prognose for den fortsatte efterspørgsel efter hydrofluorcarboner frem til 2030 og derefter
- b) en vurdering af behovet for yderligere skridt fra Unionen eller dets medlemsstaters side på baggrund af eksisterende og nye internationale forpligtelser vedrørende reduktion af emissioner af fluorholdige drivhusgasser.
- c) en oversigt over europæiske og internationale standarder, national sikkerhedslovgivning og bygningsbestemmelser i medlemsstaterne med hensyn til overgangen til alternative kølemidler
- d) en gennemgang af tilgængeligheden af teknisk gennemførlige og omkostningseffektive alternativer til produkter og anlæg eller udstyr, som indeholder fluorholdige drivhusgasser, for så vidt angår produkter og udstyr, der ikke er anført i bilag III, under hensyntagen til energieffektiviteten.

3. Senest den 1. juli 2017 offentliggør Kommissionen en rapport med en vurdering af forbuddet i henhold til bilag III, afsnit 13, under henvisning til navnlig tilgængeligheden af omkostningseffektive, teknisk gennemførlige, energieffektive og pålidelige alternativer til centralkølesystemer med multikompressor (parallelanlæg) som omhandlet i denne bestemmelse. På baggrund af denne rapport forelægger Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag med henblik på at ændre bestemmelsen i henhold til bilag III, afsnit 13.

4. Senest den 1. juli 2020 offentliggør Kommissionen en rapport med en vurdering af, om der eksisterer omkostningseffektive, teknisk gennemførlige, energieffektive og pålidelige alternativer, som gør det muligt at erstatte fluorholdige drivhusgasser i nye sekundære mellemspændingskoblingsanlæg og nye små, todelte luftkonditioneringsanlæg (splitanlæg), og forelægger, hvis det er hensigtsmæssigt, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag for at ændre listen i bilag III.

5. Senest den 1. juli 2017 offentliggør Kommissionen en rapport med en vurdering af fremgangsmåden for tildeling af kvoter, herunder konsekvenserne af at tildele kvoter uden vederlag, og omkostningerne i forbindelse med at gennemføre denne forordning i medlemsstaterne og i givet fald i forbindelse med en eventuel international aftale om hydrofluorcarboner. På baggrund af denne rapport forelægger Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag med henblik på:

- a) at ændre fremgangsmåden for tildeling af kvoter
- b) at fastlægge en passende fremgangsmåde for fordeling af eventuelle indtægter.

6. Senest den 1. januar 2017 offentliggør Kommissionen en rapport med en undersøgelse af EU-lovgivningen med hensyn til uddannelse af fysiske personer i sikker håndtering af alternative kølemidler, der skal erstatte eller mindske anvendelsen af fluorholdige drivhusgasser, og forelægger, hvis det er hensigtsmæssigt, et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet for at ændre den relevante EU-lovgivning.

Artikel 22

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12, stk. 15, og artikel 21, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 10. juni 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 12, stk. 15, og artikel 21, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 15, og artikel 21, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 23

Konsultationsforum

Ved gennemførelsen af denne forordning sikrer Kommissionen en afbalanceret deltagelse af medlemsstaternes repræsentanter og repræsentanter for civilsamfundet, herunder miljøorganisationer, repræsentanter for producenter, operatører og autoriserede personer. Med henblik herpå opretter den et konsultationsforum, hvor disse parter kan mødes og yde rådgivning og ekspertise til Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, navnlig med hensyn til tilgængeligheden af alternativer til fluorholdige drivhusgasser, herunder de miljømæssige, tekniske, økonomiske og sikkerhedsmæssige aspekter ved anvendelsen heraf. Forummets forretningsorden fastsættes af Kommissionen og gøres offentligt tilgængelig.

Artikel 24

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Artikel 25

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bestemmelser senest den 1. januar 2017 og underretter den omgående om efterfølgende ændringer.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede sanktioner kan virksomheder, der overskrider deres kvoter for markedsføring af hydrofluorcarboner, som de har fået tildelt i henhold til artikel 16, stk. 5, eller overdraget i henhold til artikel 18, kun få tildelt en nedsat kvote for tildelingsperioden efter konstateringen af overskridelsen.

Nedsættelsen beregnes som 200 % af den mængde, kvoten blev overskredet med. Hvis nedsættelsen er større end den mængde, der skal tildeles i henhold til artikel 16, stk. 5, som kvote for tildelingsperioden efter konstateringen af overskridelsen, tildeles der ingen kvote for den pågældende tildelingsperiode, og kvoten for de efterfølgende tildelingsperioder reduceres tilsvarende, indtil den samlede mængde er fratrukket.

Artikel 26

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 842/2006 ophæves med virkning fra den 1. januar 2015, uden at dette berører opfyldelsen af kravene i den pågældende forordning efter den deri foreskrevne tidsplan.

Forordning (EF) nr. 1493/2007, (EF) nr. 1494/2007, (EF) nr. 1497/2007, (EF) nr. 1516/2007, (EF) nr. 303/2008, (EF) nr. 304/2008, (EF) nr. 305/2008, (EF) nr. 306/2008, (EF) nr. 307/2008 og (EF) nr. 308/2008 gælder dog fortsat og skal fortsat anvendes, medmindre og indtil de ophæves ved delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter vedtaget af Kommissionen i henhold til nærværende forordning.

Henvisninger til forordning (EF) nr. 842/2006 gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VIII.

Artikel 27

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG I

FLUORHOLDIGE DRIVHUSGASSER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 2, NR. 1)

Handelsnavn	Stof		GWP ⁽¹⁾
	Kemisk betegnelse (Almindeligt navn)	Kemisk formel	
Del 1: hydrofluorcarboner (HFC'er)			
HFC-23	trifluormethan (fluoroform)	CHF ₃	14 800
HFC-32	difluormethan	CH ₂ F ₂	675
HFC-41	Fluormethan (methylfluorid)	CH ₃ F	92
HFC-125	pentafluorethan	CHF ₂ CF ₃	3 500
HFC-134	1,1,2,2-tetrafluorethan	CHF ₂ CHF ₂	1 100
HFC-134a	1,1,1,2-tetrafluorethan	CH ₂ FCF ₃	1 430
HFC-143	1,1,2-trifluorethan	CH ₂ FCHF ₂	353
HFC-143a	1,1,1-trifluorethan	CH ₃ CF ₃	4 470
HFC-152	1,2-difluorethan	CH ₂ FCH ₂ F	53
HFC-152a	1,1-difluorethan	CH ₃ CHF ₂	124
HFC-161	fluorethan (ethylfluorid)	CH ₃ CH ₂ F	12
HFC-227ea	1,1,1,2,3,3,3-heptafluorpropan	CF ₃ CHFCF ₃	3 220
HFC-236cb	1,1,1,2,2,3-hexafluorpropan	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	1 340
HFC-236ea	1,1,1,2,3,3-hexafluorpropan	CHF ₂ CHFCF ₃	1 370
HFC-236fa	1,1,1,3,3,3-hexafluorpropan	CF ₃ CH ₂ CF ₃	9 810
HFC-245ca	1,1,2,2,3-pentafluorpropan	CH ₂ FCF ₂ CHF ₂	693
HFC-245fa	1,1,1,3,3-pentafluorpropan	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	1 030

Stof			GWP ⁽¹⁾
Handelsnavn	Kemisk betegnelse (Almindeligt navn)	Kemisk formel	
HFC-365 mfc	1,1,1,3,3-pentafluorbutan	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	794
HFC-43-10 mee	1,1,1,2,2,3,4,5,5,5-decafluorpentan	CF ₃ CHFCHF ₂ CF ₃	1 640

Del 2: Perfluorcarboner (PFC'er)

PFC-14	Tetrafluoromethan (perfluormethan carbontetrafluorid)	CF ₄	7 390
PFC-116	Hexafluorethan (perfluorethan)	C ₂ F ₆	12 200
PFC-218	Octafluorpropan (perfluorpropan)	C ₃ F ₈	8 830
PFC-3-1-10 (R-31-10)	Decafluorbutan (perfluorbutan)	C ₄ F ₁₀	8 860
PFC-4-1-12 (R-41-12)	Dodecafluorpentan (perfluorpentan)	C ₅ F ₁₂	9 160
PFC-5-1-14 (R-51-14)	Tetradecafluorhexan (perfluorhexan)	C ₆ F ₁₄	9 300
PFC-c-318	Octafluorcyclobutan (perfluorcyclobutan)	c-C ₄ F ₈	10 300

Del 3: Andre perfluorholdige forbindelser

	svovlhexafluorid	SF ₆	22 800
--	------------------	-----------------	--------

(¹) Baseret på den fjerde vurderingsrapport, som er vedtaget af Det Mellestatslige Panel om Klimaændringer, medmindre andet er angivet.

BILAG II

ANDRE FLUORHOLDIGE DRIVHUSGASSER, SOM SKAL INDBERETTES I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 19

Stof		GWP ⁽¹⁾
Almindeligt navn/handelsnavn	Kemisk formel	
Del 1: Umættede hydro(chlor)fluorcarboner		
HFC-1234yf	$\text{CF}_3\text{CF} = \text{CH}_2$	4 ^{Fn (2)}
HFC-1234ze	trans — $\text{CHF} = \text{CHCF}_3$	7 ^{Fn 2}
HFC-1336mzz	$\text{CF}_3\text{CH} = \text{CHCF}_3$	9
HCFC-1233zd	$\text{C}_3\text{H}_2\text{C}_1\text{F}_3$	4,5
HCFC-1233xf	$\text{C}_3\text{H}_2\text{C}_1\text{F}_3$	1 ^{Fn (3)}
Del 2: Fluorholdige ethere og alkoholer		
HFE-125	CHF_2OCF_3	14 900
HFE-134 (HG-00)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2$	6 320
HFE-143a	CH_3OCF_3	756
HCFE-235da2 (isofluran)	$\text{CHF}_2\text{OCHC}_1\text{CF}_3$	350
HFE-245cb2	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_3$	708
HFE-245fa2	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	659
HFE-254cb2	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	359
HFE-347 mcc3 (HFE-7000)	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CF}_3$	575
HFE-347pcf2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	580
HFE-356pcc3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	110
HFE-449sl (HFE-7100)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OCH}_3$	297
HFE-569sf2 (HFE-7200)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OC}_2\text{H}_5$	59

Stof		GWP (1)
Almindeligt navn/handelsnavn	Kemisk formel	
HFE-43-10pccc124 (H-Galden 1040x) HG-11	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OC}_2\text{F}_4\text{OCHF}_2$	1 870
HFE-236ca12 (HG-10)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OCHF}_2$	2 800
HFE-338pcc13 (HG-01)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{OCHF}_2$	1 500
HFE-347mmyl	$(\text{CF}_3)_2\text{CFOCH}_3$	343
2,2,3,3,3-pentafluoropropanol	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OH}$	42
bis(trifluoromethyl)-methanol	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOH}$	195
HFE-227ea	$\text{CF}_3\text{CHFOCF}_3$	1 540
HFE-236ea2 (desfluran)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2\text{CF}_3$	989
HFE-236fa	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_3$	487
HFE-245fa1	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_3$	286
HFE 263fb2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11
HFE-329 mcc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	919
HFE-338 mcf2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	552
HFE-338mmz1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCHF}_2$	380
HFE-347 mcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	374
HFE-356 mec3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHFCF}_3$	101
HFE-356pcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	265
HFE-356mm1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCH}_3$	27
HFE-356pcf3	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	502
HFE 365 mcf3	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11

Stof		GWP ⁽¹⁾
Almindeligt navn/handelsnavn	Kemisk formel	
HFE-374pc2	CHF ₂ CF ₂ OCH ₂ CH ₃	557
	- (CF ₂) ₄ CH (OH) —	73

Del 3: Andre perfluorholdige forbindelser

perfluoropolymethylisopropyl-ether (PFPMIE)	CF ₃ OCF(CF ₃)CF ₂ OCF ₂ OCF ₃	10 300
nitrogentrifluorid	NF ₃	17 200
trifluormethylsulphurpentafluorid	SF ₅ CF ₃	17 700
perfluorocyclopropan	c-C ₃ F ₆	17 340 ^{Fn (4)}

⁽¹⁾ Baseret på den fjerde vurderingsrapport, som er vedtaget af Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer, medmindre andet er angivet.

⁽²⁾ GWP i henhold til vurderingsrapporten fra 2010 udarbejdet af Montrealprotokollens videnskabelige panel, tabel 1-11, hvori der henvises til to peerevaluerede videnskabelige dokumenter. http://ozone.unep.org/Assessment_Panels/SAP/Scientific_Assessment_2010/index.shtml

⁽³⁾ Fast værdi, globalt opvarmningspotentiale foreligger endnu ikke.

⁽⁴⁾ Minimumsværdi i henhold til fjerde vurderingsrapport vedtaget af Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer.

BILAG III

MARKEDSFØRINGSFORBUD, JF. ARTIKEL 11, STK. 1

Produkter og anlæg eller udstyr Hvor det er relevant, beregnes GWP af blandinger, som indeholder fluorholdige drivhusgasser, i overensstemmelse med bilag IV, jf. artikel 2, nr. 6		Dato for forbud
1. Ikkegenpåfyldelige beholdere til fluorholdige drivhusgasser, som bruges til servicering, vedligeholdelse eller påfyldning af køle-, luftkonditionerings- eller varmepumpeanlæg eller -udstyr, brandsikringsystemer eller koblingsudstyr, eller til brug som opløsningsmidler		4. juli 2007
2. Ikkeindesluttede anlæg med direkte fordampning, der indeholder HFC'er og PFC'er som kølemiddel		4. juli 2007
3. Brandsikringsudstyr	som indeholder PFC'er	4. juli 2007
	som indeholder HFC-23	1. januar 2016
4. Ruder til boliger, som indeholder fluorholdige drivhusgasser		4. juli 2007
5. Andre ruder, som indeholder fluorholdige drivhusgasser		4. juli 2008
6. Fodtøj, som indeholder fluorholdige drivhusgasser		4. juli 2006
7. Dæk, som indeholder fluorholdige drivhusgasser		4. juli 2007
8. Enkomponentskum (undtagen ved krav om at opfylde nationale sikkerhedsnormer), som indeholder fluorholdige drivhusgasser med et GWP på 150 eller derover		4. juli 2008
9. Spraydåser, der markedsføres med henblik på salg til den brede offentlighed som spøg og skæmt eller til dekorative formål, jf. punkt 40 i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006, og signalhorn, der indeholder HFC'er med et GWP på 150 eller derover		4. juli 2009
10. Husholdningskøleskabe og -frysere, der indeholder HFC'er med et GWP på 150 eller derover		1. januar 2015
11. Køleskabe og frysere til kommerciel brug (hermetisk lukkede anlæg eller hermetisk lukket udstyr)	som indeholder HFC'er med et GWP på 2 500 eller derover	1. januar 2020
	som indeholder HFC'er med et GWP på 150 eller derover	1. januar 2022
12. Stationære køleanlæg eller stationært køleudstyr, som indeholder, eller hvis funktion er afhængig af HFC'er med et GWP på 2 500 eller derover, undtagen anlæg eller udstyr, der er beregnet til at blive brugt til at afkøle produkter til temperaturer under -50°C		1. januar 2020
13. Centralkølesystemer med multikompressor (parallelanlæg) til kommerciel brug med en kapacitet på 40 kW eller derover, som indeholder, eller hvis funktion er afhængig af fluorholdige drivhusgasser med et GWP på 150 eller derover, med undtagelse af primære kølemiddelkredsløb i kaskadesystemer, hvor der kan anvendes fluorholdige drivhusgasser med et GWP på mindre end 1 500		1. januar 2022

Produkter og anlæg eller udstyr Hvor det er relevant, beregnes GWP af blandinger, som indeholder fluorholdige drivhusgasser, i overensstemmelse med bilag IV, jf. artikel 2, nr. 6		Dato for forbud
14. Flytbare lokale klimaanlæg (hermetisk lukkede anlæg eller hermetisk lukket udstyr, som kan flyttes fra et rum til et andet af brugeren), der indeholder HFC'er med et GWP på 150 eller derover		1. januar 2020
15. Todelte luftkonditioneringsanlæg (splitanlæg), der indeholder mindre end 3 kg fluorholdige drivhusgasser, og som indeholder, eller hvis funktion er afhængig af fluorholdige drivhusgasser med et GWP på 750 eller derover		1. januar 2025
16. Skummaterialer, der indeholder HFC'er med et GWP på 150 eller derover, undtagen når det er påkrævet for at opfylde nationale sikkerhedsstandarder	Ekstruderet polystyren (XPS)	1. januar 2020
	Andre skummaterialer	1. januar 2023
17. Tekniske spraydåser, der indeholder HFC'er med et GWP på 150 eller derover, undtagen når det er påkrævet for at opfylde nationale sikkerhedsstandarder, eller når de bruges til medicinske anvendelser		1. januar 2018

BILAG IV

METODE TIL BEREGNING AF DET GWP AF EN BLANDING

GWP for en blanding beregnes som et vægtet gennemsnit, der afledes af summen af de enkelte stoffers vægtprocenter multipliceret med deres GWP, medmindre andet er angivet, herunder også stoffer, som ikke er fluorholdige drivhusgasser.

$$\Sigma (\text{stof X \%} \times \text{GWP}) + (\text{stof Y \%} \times \text{GWP}) + \dots (\text{stof N \%} \times \text{GWP}),$$

hvor % er andelen efter vægt med en vægttolerance på +/- 1 %.

Eksempel: anvendes formlen på en blanding af gasser, der består af 60 vægtprocent dimethylether, 10 % HFC-152a og 30 % isobutan:

$$\Sigma (60 \% \times 1) + (10 \% \times 124) + (30 \% \times 3)$$

→ Samlet GWP = 13,9

Følgende GWP for ikkefluorholdige stoffer anvendes til beregning af GWP'et for blandinger. For andre stoffer, der ikke er anført i dette bilag, anvendes en fast værdi på 0.

Stof			GWP ⁽¹⁾
Almindeligt anvendt navn	Industriel betegnelse	Kemisk formel	
methan		CH ₄	25
dinitrogenoxid		N ₂ O	298
dimethylether		CH ₃ OCH ₃	1
methylenchlorid		CH ₂ Cl ₂	9
methylchlorid		CH ₃ Cl	13
chloroform		CHCl ₃	31
ethan	R-170	CH ₃ CH ₃	6
propan	R-290	CH ₃ CH ₂ CH ₃	3
butan	R-600	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₃	4
isobutan	R-600a	CH(CH ₃) ₂ CH ₃	3
pentan	R-601	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
isopentan	R-601a	(CH ₃) ₂ CHCH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
ethoxyethan (diethylether)	R-610	CH ₃ CH ₂ OCH ₂ CH ₃	4
methylformiat	R-611	HCOOCH ₃	25
hydrogen	R-702	H ₂	6
ammoniak	R-717	NH ₃	0
ethylen	R-1150	C ₂ H ₄	4
propylen	R-1270	C ₃ H ₆	2
cyclopentan		C ₅ H ₁₀	5 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Baseret på den fjerde vurderingsrapport, som er vedtaget af Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer, medmindre andet er angivet.

⁽²⁾ Stof ikke opført i fjerde vurderingsrapport vedtaget af Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer, fast værdi baseret på GWP for andre hydrofluorcarboner.

BILAG V

BEREGNING AF MAKSIMAL MÆNGDE, REFERENCEVÆRDIER OG KVOTER FOR MARKEDSFØRINGEN AF HYDROFLUORCARBONER

Den maksimale mængde, der er nævnt i artikel 15, stk. 1, beregnes ved at anvende følgende procentsatser på det årlige gennemsnit af den samlede mængde, der er markedsført i Unionen i perioden fra 2009 til 2012. Fra 2018 og fremover udregnes den maksimale mængde som omhandlet i artikel 15, stk. 1, ved at anvende følgende procentsatser på det årlige gennemsnit af den samlede mængde, der er markedsført i Unionen i perioden fra 2009 til 2012, og ved efterfølgende at fratække beløbene for undtagne anvendelsesområder i henhold til artikel 15, stk. 2, på grundlag af foreliggende data.

År	Procentdel til beregning af den maksimale mængde hydroflourcarboner, der skal markedsføres, og tilsvarende kvoter
2015	100 %
2016–17	93 %
2018–20	63 %
2021–23	45 %
2024–26	31 %
2027–29	24 %
2030	21 %

Den maksimale mængde, referenceværdier og kvoter for markedsføringen af hydrofluorcarboner, der er omhandlet i artikel 15 og 16, beregnes som de aggregerede mængder af alle typer hydrofluorcarboner udtrykt i ton CO₂-ækvivalenter.

Beregningen af referenceværdier og kvoter for markedsføringen af hydrofluorcarboner, der er omhandlet i artikel 15 og 16, baseres på de mængder af hydrofluorcarboner, som producenter og importører har markedsført i Unionen i løbet af reference- eller tildelingsperioden, men udelukker mængder af hydrofluorcarboner med henblik på anvendelse som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i løbet af den samme periode på grundlag af foreliggende data.

Transaktioner som omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra c), verificeres i overensstemmelse med artikel 19, stk. 6, uanset de involverede mængder.

BILAG VI

TILDELINGSORDNING, JF. ARTIKEL 16

1. Bestemmelse af den mængde, der kan tildeles til virksomheder, for hvilke en referenceværdi er fastsat i henhold til artikel 16, stk. 1 og 3

Hver virksomhed, for hvilken en referenceværdi er fastsat, modtager en kvote svarende til 89 % af referenceværdien ganget med den procent, der er angivet i bilag V for det pågældende år.

2. Bestemmelse af den mængde, der kan tildeles til virksomheder, som har indgivet en erklæring i henhold til artikel 16, stk. 2

Summen af de kvoter, der er tildelt i henhold til punkt 1, fratrækkes den maksimale mængde for det pågældende år, jf. bilag V, for at bestemme den mængde, der kan tildeles til virksomheder, for hvilke der ikke er fastsat en referenceværdi, og som har afgivet en erklæring i henhold til artikel 16, stk. 2, (kvotemængde, som tildeles på trin 1 af beregningen).

- 2.1. Trin 1 af beregningen

Hver virksomhed får tildelt den mængde, virksomheden har anmodet om i sin erklæring, dog højst en forholdsmæssig andel af mængden til tildeling på trin 1.

Den forholdsmæssige andel beregnes ved at dividere 100 med antallet af virksomheder, som har indgivet en erklæring. Summen af de kvoter, der er tildelt på trin 1, trækkes fra den mængde, der kan tildeles på trin 1, for at bestemme den mængde, der kan tildeles på trin 2.

- 2.2. Trin 2 af beregningen

Hver virksomhed, der ikke har opnået 100 % af den mængde, som den har anmodet om i sin erklæring på trin 1, modtager en yderligere tildeling svarende til forskellen mellem den ansøgte mængde og den mængde, der blev tildelt på trin 1. Denne mængde må dog ikke overstige den forholdsmæssige andel af den mængde, der skal tildeles på trin 2.

Den forholdsmæssige andel beregnes ved at dividere 100 med antallet af virksomheder, der kan komme i betragtning til tildeling på trin 2. Summen af de kvoter, der er tildelt på trin 2, trækkes fra den mængde, der kan tildeles på trin 2, for at bestemme den mængde, der kan tildeles på trin 3.

- 2.3. Trin 3 af beregningen

Trin 2 gentages, indtil alle anmodninger er imødekommet eller indtil den resterende mængde, der kan tildeles på det næste trin, er mindre end 500 ton CO₂-ækvivalenter.

3. Bestemmelse af den mængde, der kan tildeles til virksomheder, som har indgivet en erklæring i henhold til artikel 16, stk. 4.

Med hensyn til tildeling af kvoter for 2015-2017 fratrækkes summen af de kvoter, der er tildelt i henhold til punkt 1 og 2, den maksimale mængde for det pågældende år, jf. bilag V, for at bestemme den mængde, der kan tildeles til virksomheder, for hvilke der er fastsat en referenceværdi, og som har indgivet en erklæring i henhold til artikel 16, stk. 4.

Tildelingsordningen i punkt 2.1 og 2.2 finder anvendelse.

Med hensyn til tildelingen af kvoter for 2018 og hvert år derefter behandles virksomheder, der har indgivet en erklæring i henhold til artikel 16, stk. 4, på samme måde som virksomheder, der har indgivet en erklæring i henhold til artikel 16, stk. 2.

BILAG VII

OPLYSNINGER, DER SKAL INDBERETTES I HENHOLD TIL ARTIKEL 19

1. Hver producent, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, indberetter:
 - a) den samlede mængde af hvert stof anført i bilag I og II, som producenten har produceret i Unionen, med angivelse af de vigtigste anvendelser for stoffet
 - b) mængderne af hvert stof, anført i bilag I og, hvis det er relevant, bilag II, som den pågældende producent har markedsført i Unionen, med særskilt angivelse af de mængder, der er markedsført med henblik på anvendelser som råvarer, direkte eksport, fremstilling af dosisinhalatorer til levering af lægemiddelbestanddele, anvendelse i forsvarsmateriel og anvendelse i ætsning af halvledermaterialer eller rensning af kamre til kemisk pådampning i sektoren for fremstilling af halvledermaterialer
 - c) mængderne af hvert stof anført i bilag I og II, der er henholdsvis genanvendt, regenereret og destrueret
 - d) alle lagerbeholdninger ved begyndelsen og slutningen af indberetningsperioden
 - e) alle tilladelser til at anvende kvoter med angivelse af de relevante mængder med henblik på anvendelsen af artikel 14
2. Hver importør, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, indberetter oplysninger om:
 - a) mængden af hvert stof opført i bilag I, og hvis det er relevant, i bilag II, som importøren har importeret til Unionen med angivelse af de vigtigste anvendelser for stoffet, med særskilt angivelse af de mængder, der er markedsført med henblik på anvendelser som råvarer, direkte eksport, fremstilling af dosisinhalatorer til levering af lægemiddelbestanddele, anvendelse i forsvarsmateriel og anvendelse i ætsning af halvledermaterialer eller rensning af kamre til kemisk pådampning i sektoren for fremstilling af halvledermaterialer
 - b) mængderne af hvert stof opført i bilag I og II, der er henholdsvis genanvendt, regenereret og destrueret
 - c) alle tilladelser til at anvende kvoter med angivelse af de relevante mængder med henblik på anvendelsen af artikel 14
 - d) alle lagerbeholdninger ved begyndelsen og slutningen af indberetningsperioden.
3. Hver eksportør, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, indberetter:
 - a) mængderne af hvert stof opført i bilag I og II, som eksportøren har eksporteret fra Unionen til andre formål end genanvendelse, regeneration eller destruktion
 - b) alle mængder af hvert stof opført i bilag I og II, som eksportøren har eksporteret ud af Unionen med henblik på henholdsvis genanvendelse, regeneration og destruktion.
4. Hver virksomhed, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, indberetter:
 - a) mængderne af hvert stof opført i bilag I og II, der er destrueret, inklusive mængderne af disse stoffer, der er indeholdt i produkter, anlæg eller udstyr
 - b) alle lagre af hvert stof opført i bilag I og II, der afventer at blive destrueret, inklusive mængderne af disse stoffer, der er indeholdt i produkter, anlæg eller udstyr
 - c) teknologien, der anvendes til destruktions af stofferne opført i bilag I og II.
5. Hver virksomhed, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, indberetter mængderne af hvert stof opført i bilag I, der er anvendt som råvare.

6. Hver virksomhed, der er omhandlet i artikel 19, stk. 4, indberetter:
- a) kategorierne af de pågældende produkter, anlæg eller udstyr, der indeholder stoffer opført i bilag I og II
 - b) antal enheder
 - c) alle mængder af hvert stof opført i bilag I og II indeholdt i produkterne, anlæggene eller udstyret.
-

BILAG VIII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 842/2006	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 2 og 3
Artikel 3, stk. 2, første afsnit	Artikel 4, stk. 1, 2 og 3
Artikel 3, stk. 2, andet afsnit	Artikel 3, stk. 3, andet afsnit
Artikel 3, stk. 2, tredje afsnit	—
Artikel 3, stk. 3	Artikel 5, stk. 1
Artikel 3, stk. 4	Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 5	Artikel 4, stk. 4
Artikel 3, stk. 6	Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 3, stk. 7	Artikel 4, stk. 5
Artikel 4, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 4, stk. 3	Artikel 8, stk. 3
Artikel 4, stk. 4	—
Artikel 5, stk. 1	Artikel 10, stk. 5 og 12
Artikel 5, stk. 2, første punktum	Artikel 10, stk. 1, 2 og 6
Artikel 5, stk. 2, andet punktum	Artikel 10, stk. 10, første afsnit
Artikel 5, stk. 2, tredje punktum	Artikel 10, stk. 10, andet afsnit
Artikel 5, stk. 3	Artikel 3, stk. 4, første afsnit, og artikel 10, stk. 3
Artikel 5, stk. 4	Artikel 11, stk. 4
Artikel 5, stk. 5	Artikel 10, stk. 13
Artikel 6, stk. 1	Artikel 19, stk. 1, og bilag VII
Artikel 6, stk. 2	Artikel 19, stk. 7
Artikel 6, stk. 3	Artikel 19, stk. 8
Artikel 6, stk. 4	Artikel 20 og artikel 6, stk. 2
Artikel 7, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 12, stk. 1, første punktum
Artikel 7, stk. 1, første afsnit, andet og tredje punktum	Artikel 12, stk. 2, 3 og 4

Forordning (EF) nr. 842/2006	Nærværende forordning
Artikel 7, stk. 1, andet afsnit	Artikel 12, stk. 13
Artikel 7, stk. 2	Artikel 12, stk. 1, andet punktum
Artikel 7, stk. 3, første punktum	Artikel 12, stk. 14
Artikel 7, stk. 3, andet punktum	Artikel 12, stk. 15
Artikel 8, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 8, stk. 2	Artikel 13, stk. 2
Artikel 9, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 9, stk. 2	—
Artikel 9, stk. 3	—
Artikel 10	Artikel 21, stk. 2
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 24
Artikel 13, stk. 1	Artikel 25, stk. 1, første afsnit
Artikel 13, stk. 2	Artikel 25, stk. 1, andet afsnit
Artikel 14	—
Artikel 15	Artikel 27
Bilag I — del 1	Bilag I
Bilag I — del 2	Bilag IV
Bilag II	Bilag III